

Preprava a nezákonné zadržiavanie väzňov

Uznesenie Európskeho parlamentu o údajnom využívaní európskych krajín prostredníctvom CIA na účely prepravy a nezákonného zadržiavania väzňov (2006/2200(INI))

Európsky parlament,

- so zreteľom na svoje uznesenie z 15. decembra 2005 o predpokladanom využití európskych krajín spravodajskou službou CIA pri preprave a protiprávnom zadržiavaní väzňov¹,
- so zreteľom na svoje rozhodnutie z 18. januára 2006 o zriadení dočasného výboru vo veci údajného využívania európskych krajín prostredníctvom CIA na účely prepravy a nezákonného zadržiavania väzňov² (ďalej len „dočasný výbor“),
- so zreteľom na svoje uznesenie zo 6. júla 2006 o údajnom využívaní európskych krajín CIA na účely prepravy a nezákonného zadržiavania väzňov podľa predbežných výsledkov práce dočasného výboru³,
- so zreteľom na delegácie, ktoré dočasný výbor vyslal do Bývalej juhoslovanskej republiky Macedónsko, Spojených štátov, Nemecka, Veľkej Británie, Rumunska, Poľska a Portugalska,
- so zreteľom na nie menej ako 130 vypočutí, ktoré dočasný výbor uskutočnil v rámci svojich schôdzí, služobných ciest delegácií a dôverných rozhovorov,
- so zreteľom na písomné príspevky, ktoré dočasný výbor získal, alebo ku ktorým mal prístup a najmä dôverné dokumenty, ktoré mu boli odovzdané, a to Európskou organizáciou pre bezpečnosť letovej prevádzky (Eurocontrol) a nemeckou vládou alebo ktoré získal z rôznych zdrojov,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 30. novembra 2006 o pokroku zaznamenanom EÚ pri vytváraní priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti (PSBS) (články 2 a 39 Zmluvy o EÚ)⁴, predovšetkým na odsek 3,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 13. júna 2006 o situácii väzňov na Guantáname⁵,
- so zreteľom na článok 175 rokovacieho poriadku,
- so zreteľom na správu Dočasného výboru vo veci údajného využívania európskych krajín prostredníctvom CIA na účely prepravy a nezákonného zadržiavania väzňov (A6-0020/2007),

---

¹ Ú. v. EÚ C 286 E, 23.11.2006, s. 509.

² Ú. v. EÚ C 287 E, 24.11.2006, s. 159.

³ Prijaté texty, P6_TA(2006)0316.

⁴ Prijaté texty, P6_TA(2006)0525.

⁵ Prijaté texty, P6_TA(2006)0254.

- A. keďže vo svojom uznesení zo 6. júla 2006 Európsky parlament rozhodol, že dočasný výbor bude pokračovať vo svojej práci počas zostávajúceho času svojho dvanásťmesačného mandátu bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 175 rokovacieho poriadku týkajúce sa možnosti predĺženia,
- B. keďže prijatím uznesenia z 22. novembra 1990 o kauze Gladio¹ Európsky parlament upozornil už pred viac ako šesťnástimi rokmi na existenciu utajovaných operácií, do ktorých boli zapojené spravodajské služby a vojenské organizácie bez akejkoľvek primeranej demokratickej kontroly,
- C. keďže členské štáty nemôžu obchádzať podmienky, ktoré im ukladá právo Spoločenstva a medzinárodné právo tým, že umožnia spravodajským službám iných krajín, ktoré nepodliehajú takým prísnyim právnym predpisom, aby pôsobili na ich území; a keďže okrem toho činnosť spravodajských služieb je v súlade so základnými právami len v prípade, že existujú primerané opatrenia na ich kontrolu,
- D. keďže zásada nedotknuteľnosti ľudskej dôstojnosti je zakotvená v medzinárodných dohovoroch o ľudských právach, a to najmä v preambule Všeobecnej deklarácie ľudských práv a v preambule a v článku 10 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach a keďže táto zásada je zaručená judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva; keďže táto zásada sa znovu potvrdzuje v ústavách väčšiny členských štátov, ako aj v článku 1 Charty základných práv Európskej únie² a keďže je potrebné, aby táto zásada nebola oslabená, a to ani na účely bezpečnosti v časoch mieru či vojny,
- E. keďže zásada nedotknuteľnosti ľudskej dôstojnosti je základom všetkých ostatných základných práv, ktoré sú zaručené medzinárodnými, európskymi a vnútroštátnymi nástrojmi v oblasti ľudských práv, a najmä práva na život, zákazu mučenia a neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania alebo trestania, práva na slobodu a bezpečnosť, práva na ochranu v prípade odsunu, vyhostenia alebo vydania a práva na účinný prostriedok nápravy a spravodlivý proces,
- F. keďže mimoriadne dodávanie a tajné zadržiavanie osôb zahŕňa niekoľko porušení ľudských práv, predovšetkým porušenie práva na slobodu a bezpečnosť, zákazu mučenia a krutého, neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania, práva na účinný prostriedok nápravy a vo výnimočných prípadoch práva na život; keďže v niektorých prípadoch, ak vydanie vedie k tajnému zadržiavaniu, predstavuje nútené zmiznutie,
- G. keďže zákaz mučenia je absolútnou normou medzinárodného práva (*jus cogens*), z ktorej nie sú možné nijaké výnimky, a povinnosť chrániť pred mučením, vyšetriť a postihovať jeho používanie je povinnosťou všetkých štátov (*erga omnes*), ako je stanovené v článku 5 Všeobecnej deklarácie ľudských práv, článku 7 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach, článku 3 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (EDLP) a súvisiacej judikatúry, článku 4 Charty základných práv Európskej únie a v národných ústavách a zákonoch členských štátoch; keďže osobitné dohovory a protokoly týkajúce sa mučenia a mechanizmy monitorovania prijaté na európskej a medzinárodnej úrovni dokazujú význam, ktorý tejto neporušiteľnej norme pripisuje medzinárodné spoločenstvo; keďže použitie diplomatických záruk je nezlučiteľné s touto povinnosťou,

---

¹ Ú. v. EÚ C 324, 24.12.1990, s. 201.

² Ú. v. ES C 364, 18.12.2000, s. 1.

- H. keďže v demokraciách, ktorým je dodržiavanie zákonov vlastné, nie je možné vyhrať boj proti terorizmu obetovaním alebo obmedzením zásad, ktoré sa terorizmus usiluje zničiť, predovšetkým ochrana ľudských práv a základných slobôd nesmie byť nikdy ohrozená; keďže je možné a nevyhnutné bojovať proti terorizmu legálnymi prostriedkami a je nevyhnutné poraziť ho a zároveň dodržať medzinárodné a vnútroštátne právo,
- I. keďže v rámci medzinárodného a vnútroštátneho práva treba vytvoriť účinné právne nástroje na boj proti terorizmu,
- J. keďže stratégia vlády USA na boj proti terorizmu využívala ďalekosiahle nástroje na monitorovanie citlivých údajov týkajúcich sa európskych občanov, ako napríklad dohodu o záznamoch podľa mena cestujúceho (PNR) a monitorovanie bankových údajov prostredníctvom siete Swift (Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication),
- K. keďže účelom tejto správy nie je napadnúť na utajovanú povahu tajných služieb, ale skôr odsúdiť tie nezákonné činnosti tajných služieb, ktoré v prípade vyšetrovania viedli k porušeniu vnútroštátneho a medzinárodného práva a boli bez primeranej demokratickej kontroly,
- L. keďže 6. septembra 2006 prezident USA George W. Bush potvrdil, že Ústredná spravodajská služba (Central Intelligence Agency, CIA) vykonávala program tajného zadržovania mimo územia USA,
- M. keďže prezident George W. Bush vyhlásil, že zásadne dôležité informácie získané z programu mimoriadneho dodávania a tajného zadržovania osôb boli poskytnuté ostatným krajinám, a že program bude pokračovať, z čoho vyplýva pravdepodobnosť, že niektoré európske krajiny mohli vedome alebo nevedome dostať informácie získané prostredníctvom mučenia,
- N. keďže dočasný výbor získal z dôverných zdrojov záznamy o neformálnom transatlantickom stretnutí ministrov zahraničných vecí EÚ a Severoatlantickej aliancie (NATO) vrátane ministerky zahraničných vecí USA Condoleezy Riceovej, ktoré sa uskutočnilo 7. decembra 2005, potvrdzujúce, že členské štáty vedeli o programe mimoriadneho dodávania osôb a zároveň všetky osoby, s ktorými dočasný výbor oficiálne komunikoval, poskytovali nepresné informácie týkajúce sa tejto veci,
- O. keďže dočasný výbor získal z dôverných zdrojov záznamy o stretnutí Pracovnej skupiny Rady pre medzinárodné právo verejné (COJUR) a Pracovnej skupiny pre transatlantické vzťahy (COTRA) s vyššími zástupcami ministerstva zahraničných vecí USA v prvom polroku 2006 (a to 8. februára a 3. mája 2006) a predsedníctvo Rady mu poskytlo len súhrnnú verziu týchto dokumentov; keďže Rada na osobitnú žiadosť Európskeho parlamentu zaslala Európskemu parlamentu dokumenty týkajúce sa uvedených zasadnutí, ktoré obsahovali len neúplné zhrnutia rokovaní a chýbali v nich podstatné časti,
- P. keďže Európskemu parlamentu nebolo známe, že sa uskutočnili uvedené stretnutia a informácie týkajúce sa priebehu stretnutí podliehali absolútnemu utajeniu,
- Q. keďže v tomto uznesení sa pod pojmom „európske krajiny“ rozumejú členské štáty, kandidátske a pridružené krajiny, ako sa uvádza v mandáte dočasného výboru prijatom 18. januára 2006,

1. pripomína, že terorizmus predstavuje jednu z hlavných hrozieb pre bezpečnosť EÚ a na boj proti nemu je potrebné využiť zákonné a koordinované úsilie všetkých európskych vlád, v úzkej spolupráci s medzinárodnými partnermi a predovšetkým so Spojenými štátmi, podľa stratégie určenej na úrovni OSN; zdôrazňuje, že boj proti terorizmu je nevyhnutné viesť na základe našich spoločných hodnôt demokracie, princípe právneho štátu, ľudských práv a základných slobôd s cieľom chrániť ich; ďalej zdôrazňuje, že cieľom celej doterajšej práce dočasného výboru je prispieť k vytvoreniu jasných a cielených opatrení v boji proti terorizmu, ktoré sú všeobecne prijateľné a rešpektujú vnútroštátne a medzinárodné právo;
2. domnieva sa, že po 11. septembri 2001 priniesla takzvaná „vojna proti terorizmu“ a jej prehnaný rozsah závažné a nebezpečné porušenia ľudských práv a základných slobôd, ako to skonštatoval odchádzajúci generálny tajomník OSN Kofi Annan;
3. je presvedčený, že práva jednotlivca a plné dodržiavanie ľudských práv prispievajú k bezpečnosti; domnieva sa, že je potrebné, aby vo vzťahu medzi potrebou zachovať bezpečnosť a právami jednotlivca boli ľudské práva vždy v plnom rozsahu dodržané, čím sa zabezpečí, aby boli osoby podozrivé z terorizmu súdené a odsúdené v súlade s riadnym súdnym konaním;
4. zdôrazňuje, že pozitívny záväzok dodržiavať, chrániť a presadzovať ľudské práva je záväzný bez ohľadu na právny stav dotknutého jednotlivca a že je nevyhnutné odstrániť všetky formy diskriminácie medzi štátnymi príslušníkmi obyvateľmi alebo akýmkoľvek inými osobami členských štátov, ktoré majú nárok na ochranu alebo inak podliehajú súdnej právomoci členských štátov;
5. pripomína, že cieľom tohto uznesenia, ktoré je založené na správe dočasného výboru, je na jednej strane určiť zodpovednosť za skutočnosti, ktoré výbor mohol preskúmať a na druhej strane zvážiť opatrenia, aby v budúcnosti v rámci boja proti terorizmu nedochádzalo k opakovaniu zneužitia a porušenia práv;
6. berie na vedomie vyhlásenie amerického prezidenta Georgea W. Busha zo 6. septembra 2006, podľa ktorého „bol malý počet podozrivých teroristických vodcov a činiteľov zadržaných počas vojny zadržovaných a vypočúvaných mimo územia Spojených štátov v samostatnom programe, ktorý realizovala CIA“ a že viacero zadržovaných osôb bolo potom prevezených na Guantánamo, a má silné podozrenie, že ostatní väzni sú ešte stále zadržovaní v tajných väzniciach; konštatuje, že v správe Federálneho úradu pre vyšetrovanie (FBI) z 2. januára 2007 sa uvádza 26 výpovedí o zlom zaobchádzaní v Guantáname od 11. septembra 2001;
7. vyjadruje poľutovanie nad tým, že Rada nebola z dôvodu nesúhlasu niektorých členských štátov schopná prijať závery k tomuto vyhláseniu počas zasadnutia Rady pre všeobecné záležitosti a vonkajšie vzťahy, ktoré sa uskutočnilo 15. septembra 2006, a žiada, aby ich Rada neodkladne prijala s cieľom rozptýliť všetky pochybnosti týkajúce sa spolupráce vlád členských štátov a tichého súhlasu s programom mimoriadneho dodávania a tajného zadržovania osôb v minulosti, prítomnosti a budúcnosti;
8. vyzýva Radu a členské štáty, aby v súlade s pozíciou Európskeho parlamentu zverejnili jasné a rozhodné vyhlásenie vyzývajúce vládu USA, aby skončila s postupmi mimoriadneho zadržovania a vydávania osôb;

9. hlboko ľutuje skutočnosť, že vlády európskych krajín necítili potrebu požiadať vládu USA o objasnenie týkajúce sa existencie tajných väznic mimo územia USA;
10. berie na vedomie vyhlásenia právneho poradcu ministerstva zahraničných vecí USA počas jeho stretnutia so zástupcami členských štátov zastúpených v Rade, ktoré sa uskutočnilo 3. mája 2006, podľa ktorých sa pri uskutočňovaní programu mimoriadneho dodávania osôb, ktorého existenciu potvrdil, vždy plne dodržiavala suverenity dotknutých krajín; pripomína, že táto pripomienka bola potom potvrdená na stretnutí s delegáciou dočasného výboru, ktorá navštívila Washington;
11. vyjadruje poďakovanie bývalým agentom CIA, ktorí dočasnému výboru ponúkli svoju spoluprácu, najmä počas konania niektorých dôverných stretnutí, na ktorých títo agenti potvrdili, že program mimoriadneho dodávania osôb sa začal už počas deväťdesiatych rokov minulého storočia;
12. víta oznámenie novej väčšiny, ktorá vzišla z volieb do senátu USA, že prešetří program CIA pre mimoriadne dodávanie osôb; zdôrazňuje, že to len potvrdzuje význam práce dočasného výboru;
13. odsudzuje nedostatočnú spoluprácu veľkého počtu členských štátov a Rady s dočasným výborom; zdôrazňuje, že konanie členských štátov a najmä Rady a jej predsedníctiev ani zďaleka nebolo na úrovni, ktorú má Európsky parlament právo očakávať;
14. je presvedčený, že závažný nedostatok konkrétnych odpovedí na otázky, ktoré položili obeť, mimovládne organizácie, médiá a poslanci, len posilnil pravdivosť teraz už podložených domnienok;
15. vyzdvihuje serióznú a dôkladnú prácu talianskych, nemeckých a španielskych a portugalských súdnych orgánov v súvislosti s tvrdeniami, ktoré patria do pôsobnosti dočasného výboru, a vyzýva súdne orgány v ostatných členských štátoch, aby konali rovnako na základe podstatných informácií, ktoré sprístupnil dočasný výbor;
16. povzbudzuje národné parlamenty európskych krajín, aby v súvislosti týmito tvrdeniami začali podrobné vyšetrowanie alebo aby v ňom pokračovali, a to spôsobom, ktorý je podľa nich najvhodnejší a najúčinnnejší vrátane zriadenia parlamentného vyšetrovacieho výboru;
17. vzdáva hold svetovej tlači, predovšetkým americkým novinárom, ktorí prví odhalili zneužívanie a porušovanie ľudských práv týkajúce sa mimoriadneho dodávania osôb, a tým dokázali silnú demokratickú tradíciu americkej tlače; uznáva tiež úsilie a dobrú prácu niekoľkých mimovládnych organizácií vo vzťahu k tejto oblasti, predovšetkým Statewatch, Amnesty International a Human Rights Watch;
18. uznáva, že niektoré informácie v správe dočasného výboru vrátane existencie tajných väznic CIA pochádzajú z oficiálnych alebo neoficiálnych zdrojov USA, čo poukazuje na životaschopnosť a sebakontrolu, ktoré sú americkej demokracii vlastné;
19. vyjadruje svoju hlbokú vďaku všetkým obetiam, ktoré mali odvahu podeliť sa s dočasným výborom o svoje traumatické skúsenosti;
20. vyzýva všetky európske krajiny, aby upustili od akýchkoľvek postihov úradníkov, bývalých úradníkov, novinárov alebo ostatných, ktorí vypovedali alebo poskytlí iné

informácie dočasnému výboru alebo ďalším vyšetrojúcim orgánom a prispeli tak k objasneniu systému mimoriadneho dodávania, nezákonného zadržovania a prepravy osôb podozrivých z terorizmu;

21. opätovne vyzýva Radu, ako to už vyjadril vo svojom uznesení zo 6. júla 2006, aby prijala spoločnú pozíciu, v ktorej vylúči akceptovanie len diplomatických záruk z tretích krajín ako základ pre zákonné vydanie, keď existujú vážne dôvody domnievať sa, že jednotlivcom hrozí mučenie alebo zlé zaobchádzanie;

Spolupráca s inštitúciami EÚ a medzinárodnými organizáciami

22. vyjadruje poľutovanie nad tým, že Rada a jej predsedníctvo nedorziavajú povinnosť plne informovať Európsky parlament o hlavných aspektoch a základných rozhodnutiach Spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky (SZBP) a o práci uskutočnenej v rámci policajnej a súdnej spolupráce v trestných veciach, v súlade s článkami 21 a 39 Zmluvy o EÚ;
23. zdôrazňuje preto, že je úplne neprijateľné, aby Rada najprv skrývala a potom iba na žiadosť Európskeho parlamentu poskytla neucelené informácie o pravidelných rozhovoroch s vysokými štátnymi úradníkmi americkej vlády s tvrdením, že to bola jediná dostupná verzia; ďalej odsudzuje skutočnosť, že Rada sa tiež odvolávala na požiadavku vlády tretej krajiny, aby informácie ostali dôverné;
24. poukazuje na to, že tieto nedostatky Rady sa týkajú vlád všetkých členských štátov, pretože ako členovia Rady majú spoločnú zodpovednosť;
25. je pobúrený návrhom, ktorý malo predložiť vtedajšie predsedníctvo Rady s cieľom zostaviť s americkou vládou spoločný rámec v oblasti noriem pre dodávanie osôb podozrivých z terorizmu, čo potvrdili osoby prítomné na stretnutí COJUR a COTRA s vysokými predstaviteľmi Ministerstva zahraničných vecí USA, ktoré sa uskutočnilo 3. mája 2006 v Bruseli;
26. vyzýva, aby sa zverejnili výsledky rokovaní s USA, ktoré sa podľa koordinátora EÚ na boj proti terorizmu Gijss de Vriesa týkali vymedzenia pojmov „dodanie“ a „mimoriadne dodanie“;
27. berie na vedomie fakt, že generálny tajomník Rady a vysoký predstaviteľ pre SZBP, Javier Solana, potvrdil, že členské štáty musia zabezpečiť, aby všetky opatrenia prijaté na boj proti terorizmu boli v súlade so záväzkami, ktoré vyplývajú z medzinárodného práva; vyjadruje znepokojenie nad tým, že Rada a jej generálny tajomník vo svojich vyjadreniach dočasnému výboru neuviedli určité informácie o rokovaniach Rady a o znalosti metód, ktoré Spojené štáty používajú v boji proti terorizmu; vyjadruje poľutovanie nad tým, že generálny tajomník nebol schopný doplniť dôkazy, ktoré už mal dočasný výbor k dispozícii; žiada Radu, aby zverejnila všetky fakty a diskusie o záležitostiach v pôsobnosti dočasného výboru, a aby presadzovala takú európsku zahraničnú politiku a medzinárodnú stratégiu boja proti terorizmu, ktoré rešpektujú ľudské práva a základné slobody;
28. vyjadruje pochybnosti o skutočnej podstate funkcie koordinátora EÚ na boj proti terorizmu, ktorý zastáva Gijss de Vries, pretože nebol schopný poskytnúť uspokojivé odpovede na otázky dočasného výboru; zastáva názor, že v blízkej budúcnosti sa musí

prehodnotiť a posilniť jeho pôsobnosť a právomoci a zároveň sa musí zvýšiť transparentnosť a monitorovanie jeho činnosti Európskym parlamentom, aby sa posilnil európsky rozmer boja proti terorizmu;

29. vyjadruje poľutovanie nad odmietnutím riaditeľa Európskeho policajného úradu (Europol), Maxa-Peter Ratzela, vypovedať pred dočasným výborom, a to tým viac, že styční dôstojníci najmä amerických informačných služieb boli pridelení úradu Europol; žiada, aby riaditeľ úradu Europol poskytol Európskemu parlamentu úplné informácie týkajúce sa poslania týchto styčných dôstojníkov, ich úloh, údajov, ku ktorým mali prístup, a podmienok tohto prístupu;
30. vyjadruje poďakovanie podpredsedovi Komisie, Francovi Frattinimu, za spoluprácu pri práci dočasného výboru a povzbudzuje Komisiu, aby zintenzívnila svoju činnosť v kontexte hľadania pravdy a zabránila, aby sa udalosti analyzované dočasným výborom opakovali;
31. víta predovšetkým angažovanosť podpredsedu Komisie, p. Frattiniho, vo vytváraní rámca euroatlantickej spolupráce v boji proti medzinárodnému terorizmu s harmonizovanými právnymi predpismi na ochranu ľudských práv a základných slobôd;
32. vyjadruje poďakovanie Eurocontrolu a predovšetkým jeho riaditeľovi za vynikajúcu spoluprácu a veľmi užitočné informácie, ktoré poskytol dočasnému výboru;
33. oceňuje úzku spoluprácu dočasného výboru s Radou Európy, najmä s jej parlamentným zhromaždením a generálnym tajomníkom a povzbudzuje jeho výbor pre právne veci a ľudské práva – a jeho predsedu senátora Dicka Martyho – aby pokračovali v svojej práci; poukazuje na zhodu výsledkov, ktoré doteraz získali obidva výbory; podporuje odporúčania, ktoré generálny tajomník p. Terry Davis adresoval výboru ministrov;;
34. vyjadruje svoje hlboké znepokojenie nad odmietnutím predchádzajúceho a súčasného generálneho tajomníka NATO, Lorda Robertsona a Jaapa de Hoop Scheffera, vypovedať pred dočasným výborom, a zápornou odpoveďou tejto organizácie na žiadosť o prístup k rozhodnutiu Severoatlantickej rady zo 4. októbra 2001, ktoré sa týka uplatnenia článku 5 Severoatlantickej zmluvy po útokoch proti USA z 11. septembra 2001; znovu zdôrazňuje svoju žiadosť zverejniť uvedené rozhodnutie a poskytnúť aspoň informácie týkajúce sa jeho obsahu, jeho minulého a súčasného vykonávania, či je ešte stále v platnosti a či sa lety CIA realizovali v jeho rámci;
35. vyjadruje poďakovanie osobitným spravodajcom OSN, Manfredovi Nowakovi (oblasť mučenia) a Martinovi Scheininovi (pre podporu a ochranu ľudských práv v boji proti terorizmu) za ich príspevok k práci dočasného výboru a zároveň ľutuje, že vysoká komisárka OSN pre ľudské práva, Louise Arbour, sa nemohla stretnúť s dočasným výborom; vyjadruje poďakovanie Európskej sieti nezávislých expertov pre ľudské práva, a predovšetkým jej koordinátorovi, Olivierovi De Schutterovi, za ich prínos k práci dočasného výboru;

Informácie analyzované dočasným výborom

Mimoriadne dodávanie osôb a zneužívanie vzdušného priestoru a letísk

36. pripomína, že program mimoriadneho dodávania osôb je mimosúdny postup, ktorý je v rozpore s ustanovenými medzinárodnými normami v oblasti ľudských práv a ktorý spočíva v tom, že osoba podozrivá z účasti na terorizme je nezákonne unesená, uväznená a/alebo odovzdaná do rúk úradníkov USA a/alebo prepravená do inej krajiny na účely vypočúvania, pričom je vo väčšine prípadov spojený s tajným zadržiavaním a mučením;
37. vyjadruje poľutovanie nad skutočnosťou, že rodiny obetí sú ponechávané v úplnej nevedomosti v súvislosti s osudom ich blízkych;
38. zdôrazňuje, že bez ohľadu na zmätok, ktorý úmyselne vyvolali niektorí predstavitelia USA súkromnými a verejnými prejavmi, je mimoriadne dodávanie osôb postupom úplne odlišným od postupu, ktorý uplatňujú niektoré európske krajiny iba za výnimočných okolností a ktorý konkrétne spočíva v zadržiavaní alebo uväznení osôb formálne obvinených z veľmi závažných trestných činov v tretích krajinách s cieľom prepraviť ich na európske územie, kde čelia obvineniu z trestných činov pred súdom so všetkými právnymi zárukami súdneho systému;
39. odsudzuje mimoriadne dodávanie osôb ako protiprávny nástroj používaný zo strany USA v boji proti terorizmu; okrem toho odsudzuje, že tajné služby a vládne orgány určitých európskych krajín v niekoľkých prípadoch pripustili a zatajili takýto postup;
40. odsudzuje akúkoľvek účasť na vypočúvaní osôb, ktoré sa stali obeťami mimoriadneho dodávania, pretože ide o poľutovaniahodnú snahu o legalizáciu tohto druhu protiprávneho postupu, a to aj v prípade, že osoby, ktoré sa zúčastnili na vypočúvaní, nie sú priamo zodpovedné za únos, zadržiavanie, mučenie obetí alebo zlé zaobchádzanie s nimi;
41. domnieva sa, že postup mimoriadneho dodávania osôb má v boji proti terorizmu opačný účinok a že mimoriadne dodávanie osôb v skutočnosti poškodzuje a oslabuje riadne policajné a súdne postupy proti osobám podozrivým z terorizmu;
42. zdôrazňuje, že v období od konca roka 2001 do konca roka 2005 preletelo európskym vzdušným priestorom alebo pristálo na európskych letiskách najmenej 1245 lietadiel CIA, k tomu je potrebné pripočítať bližšie neurčený počet vojenských letov na ten istý účel; pripomína, že na jednej strane sa mohlo uskutočniť viac letov CIA, ako ich potvrdili vyšetrovania dočasného výboru, na druhej strane však všetky tieto lety nemuseli byť využité na mimoriadne dodanie;
43. vyjadruje poľutovanie nad tým, že európske krajiny sa zriekli kontroly nad svojím vzdušným priestorom a svojimi letiskami a že tolerovali a prijímali lety vykonávané CIA, ktoré sa pri niektorých príležitostiach využívali na mimoriadne dodania alebo nezákonnú prepravu zadržiavaných osôb, a pripomína ich jednoznačné záväzky vyplývajúce z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré tiež pripomenula Európska komisia pre demokraciu prostredníctvom práva (Benátska komisia);
44. vyjadruje znepokojenie najmä nad tým, že udelené *bianco* povolenie na prelet a medzipristátie lietadiel prevádzkovaných CIA sa okrem iného mohli zakladať na dohode NATO o uplatňovaní článku 5 Severoatlantickej zmluvy prijatej 4. októbra 2001;
45. berie na vedomie rozsudok Najvyššieho súdu USA, ktorý vyzýva na zatvorenie väzenia na Guantanáme a uvádza, že väčšina osôb zadržiavaných na základni na Kube pochádza z Afganistanu a preto museli byť prepravovaní cez Európu;

46. pripomína, že článok 1 Dohovoru o medzinárodnom civilnom letectve (Chicagsky dohovor) stanovuje zásadu, že zmluvné štáty majú absolútnu a výhradnú zvrchovanosť nad vzdušným priestorom nad svojím územím, z čoho vyplýva, že štáty nie sú vyňaté z úplnej zodpovednosti za dodržiavanie ľudských práv na svojom území vrátane vzdušného priestoru nad ním;
47. zdôrazňuje, že CIA využívala pravidlá civilného letectva, aby obišla povinnosti týkajúce sa vládnych lietadiel vrátane tých, ktoré prevádzkuje armáda a polícia, ako je stanovené v Chicagskom dohovore; pripomína, že článok 4 Chicagského dohovoru stanovuje, že: „každý zmluvný štát sa zaväzuje nepoužívať civilné letectvo na žiadne účely, ktoré nie sú v súlade s cieľmi tohto dohovoru“;
48. potvrdzuje, že vzhľadom na informácie získané dodatočne v priebehu druhej časti činnosti dočasného výboru je nepravdepodobné, aby niektoré európske vlády nevedeli o aktivitách spojených s mimoriadnym dodávaním osôb, ku ktorému došlo na ich území;
49. zdôrazňuje, že pracovné dokumenty č. 7 a 8¹ dočasného výboru poskytujú dodatočné informácie o mimoriadnom dodávaní osôb, ktoré výbor preskúmal, ako aj o spoločnostiach spojených so CIA, lietadlách využívaných CIA a európskych krajinách, v ktorých dochádzalo k medzipristátium lietadiel CIA;

TALIANSKO

50. hlboko ľutuje skutočnosť, že predstavitelia súčasnej aj bývalej talianskej vlády, ktorí sú alebo boli zodpovední za talianske tajné služby, odmietli pozvanie vystúpiť pred dočasným výborom;
51. odsudzuje skutočnosť, že CIA vykonala mimoriadne dodanie egyptského duchovného Abu Omara, ktorému bol v Taliansku udelený azyl a ktorého 17. februára 2003 v Miláne uniesli, odviezli autom z Milána na vojenskú základňu NATO v Aviane a následne letecky prepravili cez vojenskú základňu NATO v nemeckom Ramsteine do Egypta, kde bol zadržovaný v izolácii a mučený;
52. odsudzuje aktívnu úlohu, ktorú pri únose Abu Omara zohral istý dôstojník karabinierov a niektorí príslušníci talianskej vojenskej bezpečnostnej a spravodajskej služby (SISMI), ako to vyplýva zo súdneho vyšetrovania a z dôkazov zhromaždených milánskym prokurátorom Armandom Spatarom;
53. s poľutovaním konštatuje, že bývalý riaditeľ SISMI generál Nicolò Pollari zamlčal pravdu, keď 6. marca 2006 vypovedal pred dočasným výborom a vyhlásil, že talianski agenti nehrali pri únose CIA žiadnu úlohu a že SISMI nevedela o pláne únosu Abu Omara;
54. vzhľadom na zapojenie tajných služieb považuje za veľmi pravdepodobné, že vtedajšia talianska vláda vedela o mimoriadnom dodaní Abua Omara, ku ktorému došlo na jej území;
55. ďakuje prokurátorovi Spatarovi za jeho výpoveď pred dočasným výborom, oceňuje účinné a nezávislé vyšetrovanie, ktoré vykonal s cieľom objasniť mimoriadne dodanie

---

¹ Referenčné čísla: PE 380.593v04-00 a PE 380.984v02-00.

Abu Omara, a plne podporuje jeho závery a rozhodnutie sudcu pre predbežné prerokovanie veci (GUP - Giudice dell'Udienza Preliminare) predviesť pred súd 26 občanov USA, agentov CIA, siedmich vysokých činiteľov SISMI, príslušníka *carabinieri* zo špeciálnych operačných jednotiek (ROS - Raggruppamento Operativo Speciale) a zástupcu vydavateľa denníka *Libero*; víta začatie súdneho konania na milánskom súde;

56. vyjadruje poľutovanie nad tým, že únos Abu Omara ohrozil vyšetovanie uskutočnené prokurátorom Spatarom týkajúce sa teroristickej siete, na ktorú bol Abu Omar napojený; pripomína, že ak by Abu Omar nebol nezákonne zadržaný a prepravený do inej krajiny, bol by postavený pred riadny a spravodlivý súd v Taliansku;
57. berie na vedomie, že výpoveď generála Pollariho je v rozpore s mnohými dokumentmi nájdenými v priestoroch SIMSI a zabavenými milánskymi prokurátormi; domnieva sa, že tieto dokumenty dokazujú, že CIA pravidelne poskytovala SIMSI informácie týkajúce sa zadržiavania Abu Omara v Egypte;
58. hlboko ľutuje, že vedenie SIMSI systematicky poskytovalo milánskym prokurátorom, a nielen im, zavádzajúce informácie s cieľom ohroziť vyšetovanie mimoriadneho dodania Abu Omara; je veľmi znepokojený skutočnosťou, že vedenie SIMSI pravdepodobne súčasne postupovalo podľa vlastného programu a že chýbala primeraná vnútorná a vládna kontrola; žiada taliansku vládu, aby neodkladne napravila túto situáciu zriadením rozsiahlejšej parlamentnej a vládnej kontroly;
59. odsudzuje nezákonné stíhanie talianskych novinárov vyšetrujúcich mimoriadne dodanie Abu Omara, odpočúvanie ich telefónov a zabavenie ich počítačov; zdôrazňuje, že výpovede týchto novinárov mali veľký význam pre činnosť dočasného výboru;
60. kritizuje, že talianskej vláde trvalo veľmi dlho, kým sa rozhodla odvolať generála Pollariho z funkcie a nahradiť ho;
61. vyjadruje poľutovanie nad tým, že dokumenty týkajúce sa americko-talianskej spolupráce v boji proti terorizmu, ktoré by pomohli pri vyšetovaní mimoriadneho dodania Abu Omara, boli bývalou talianskou vládou označené za tajné a že súčasná vláda potvrdila utajený charakter týchto dokumentov;
62. nalieha na talianskeho ministra spravodlivosti, aby sa čo najskôr zaoberal žiadosťami o vydanie vyššie spomenutých 26 občanov USA, aby mohli byť predvedení pred súd v Taliansku;
63. odsudzuje mimoriadne dodanie talianskeho občana Abou Elkassima Britela, ktorého zatkla pakistanská polícia v Pakistane v marci 2002, vypočúvali ho americkí a pakistanskí činitelia a následne ho odovzdali marockým orgánom a uväznili vo väznici „Temara“, kde je doposiaľ zadržavaný; zdôrazňuje, že trestné vyšetovanie Abou Elkassima Britela sa v Taliansku skončilo bez vznesenia obvinenia;
64. berie na vedomie, že podľa dokumentov, ktoré dočasnému výboru poskytol právny zástupca Abou Elkassima Britela, v danom čase talianske ministerstvo vnútra „naďalej spolupracovalo“ so zahraničnými tajnými službami na prípade Abou Elkassima Britela po jeho zadržaní v Pakistane;

65. nalieha na taliansku vládu, aby vykonala konkrétne kroky na dosiahnutie okamžitého prepustenia Abou Elkassima Britela a zabezpečila, že sa uskutoční trestné konanie proti Abu Omarovi pred súdom v Miláne;
66. vyjadruje hlboké poľutovanie nad skutočnosťou, že CIA využila talianske územie na medzipristátie počas letu z USA do Sýrie cez Rím slúžiaceho na mimoriadne dodanie Mahera Arara, ktorý vypovedal pred dočasným výborom;
67. berie na vedomie 46 medzipristátí lietadiel CIA na talianskych letiskách a vyjadruje vážne znepokojenie nad účelom tých letov, ktoré prichádzali z krajín alebo smerovali do krajín spojených s mimoriadnym dodaním a prepravou zadržovaných osôb;

SPOJENÉ KRÁĽOVSTVO

68. víta stretnutie s ministrom Spojeného kráľovstva pre európske záležitosti v Londýne, ako aj skutočnosť, že vláda Spojeného kráľovstva predložila dokumenty a vysvetlenia; konštatuje, že orgány Spojeného kráľovstva nedokázali odpovedať na všetky otázky, ktoré predložila delegácia dočasného výboru v Londýne;
69. berie na vedomie vyhlásenia Margaret Beckettovej, ministerky zahraničných vecí Spojeného kráľovstva, uvedené v písomnej odpovedi na otázku Európskeho parlamentu, v ktorej priznáva, že vláda Spojeného kráľovstva vedela o sieti tajných väznic CIA skôr, ako prezident USA Georg W. Bush priznal jej existenciu v septembri 2006; žiada vládu Spojeného kráľovstva o odpoveď na otázku, či túto problematiku predložila orgánom USA a v prípade, že áno, či o nej informovala iné európske vlády, alebo či s nimi o problematike diskutovala;
70. vyjadruje vďaka britskej parlamentnej skupine všetkých strán pre mimoriadne dodávanie osôb (APPG), ktorá združuje členov dolnej snemovne a snemovne lordov, za jej prácu a za to, že delegácii dočasného výboru vyslanej do Londýna poskytla viacero veľmi cenných dokumentov;
71. odsudzuje mimoriadne vydanie Bishera Al-Rawiho, irackého občana žijúceho v Spojenom kráľovstve, a Jamila El-Bannu, jordánskeho občana žijúceho v Spojenom kráľovstve, ktorých v Gambii v novembri 2002 zatkli gambijské orgány, odovzdali agentom USA, letecky dopravili do Afganistanu a následne na Guantánamo, kde sú doposiaľ zadržovaní bez súdneho procesu a akejkoľvek právnej pomoci;
72. poukazuje na to, že podľa telegramov bezpečnostnej služby Spojeného kráľovstva MI5 adresovaných neuvedenej cudzej vláde, ktoré boli poskytnuté predsedovi skupiny APPG Adrewovi Tyriemu sa dá domnievať, že únosu Bishera Al-Rawiho a Jamila El-Banna napomohli sčasti mylné informácie, ktoré poskytla MI5
73. kritizuje neochotu vlády Spojeného kráľovstva poskytnúť Bisherovi Al-Rawimu a Jamilovi El-Bannovi konzulárnu pomoc odôvodňujúc to tým, že nie sú občanmi Spojeného kráľovstva;
74. odsudzuje mimoriadne dodanie (v dvoch prípadoch) Binyama Mohammeda, etiópskeho občana žijúceho v Spojenom kráľovstve; upozorňuje na to, že Binyam Mohammed bol zadržovaný nielen vo vojenských väzniciach, ale minimálne v dvoch tajných väzenských zariadeniach;

75. vyjadruje hlboké znepokojenie nad výpoveďou právneho zástupcu Binyama Mohammeda, ktorý oficiálnej delegácii dočasného výboru vyslanej do Spojeného kráľovstva predložil správu o hroznom mučení, ktorému bol jeho klient vystavený;
76. zdôrazňuje, že bývalý minister zahraničných vecí Spojeného kráľovstva Jack Straw v decembri 2005 pripustil, že pracovníci britskej spravodajskej služby sa stretli s Binyamom Mohammedom počas jeho zadržania v Pakistane; v tejto súvislosti poukazuje na to, že niektoré z otázok marockých úradníkov adresovaných Binyamovi Mohammedovi boli zrejme založené na informáciách, ktoré poskytlo Spojené kráľovstvo;
77. odsudzuje mimoriadne dodanie britského občana Martina Mubangu, ktorý sa stretol s oficiálnou delegáciou dočasného výboru vyslanou do Spojeného kráľovstva a ktorý bol zadržaný v Zambii v marci 2002 a následne letecky prepravený na Guantánamo; vyjadruje poľutovanie nad skutočnosťou, že Martina Mubangu vypočúvali britskí úradníci na Guantáname, kde bol zadržávaný a mučený štyri roky bez súdneho procesu alebo akejkoľvek právnej pomoci a potom prepustený bez toho, aby bolo proti nemu vznesené obvinenie;
78. berie na vedomie výpoveď Craiga Murrayho, bývalého veľvyslanca Spojeného kráľovstva v Uzbekistane, pred dočasným výborom o výmene spravodajských informácií získaných prostredníctvom mučenia, a za predloženie kópie právneho stanoviska Michaela Wooda, bývalého právneho poradcu ministerstva zahraničných vecí Spojeného kráľovstva;
79. vyjadruje znepokojenie nad právnym stanoviskom Michaela Wooda, podľa ktorého získanie alebo držanie informácií získaných prostredníctvom mučenia nie je samo o sebe zakázané Dohovorom OSN proti mučeniu a inému krutému, neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu, pokiaľ neexistuje priama účasť na mučení; odsudzuje každý pokus získať informácie prostredníctvom mučenia bez ohľadu na to, kto sa na ňom zúčastňuje;
80. berie na vedomie 170 medzipristátí lietadiel CIA na letiskách Spojeného kráľovstva a vyjadruje vážne znepokojenie nad účelom tých letov, ktoré prichádzali z krajín alebo smerovali do krajín spojených s mimoriadnym dodávaním a prepravou zadržávaných osôb; odsudzuje skutočnosť, že na letiskách Spojeného kráľovstva uskutočnili medzipristátie lietadiel, ktoré pri iných príležitostiach využívala CIA na mimoriadne dodanie Bishera Al-Rawiho, Jamila El-Bannu, Abou Elkassima Britela, Khaleda El-Masriho, Binyama Mohammeda, Abu Omara a Mahera Arara a na vyhostenie Ahmeda Agizu a Mohammeda El-Zariho;

NEMECKO

81. oceňuje dobrú spoluprácu zo strany nemeckej vlády, ktorá predsedovi a spravodajcovi dočasného výboru poskytla niekoľko dôverných dokumentov; na druhej strane vyjadruje poľutovanie nad tým, že pred dočasným výborom nemohol vypovedať žiadny predstaviteľ nemeckej vlády;
82. víta vynikajúcu prácu vyšetrovacieho výboru nemeckého parlamentu a vyjadruje svoju plnú podporu ďalšej práci výboru;

83. vyjadruje poďakovanie mníchovskému prokurátorovi Martinovi Hofmannovi za jeho výpoveď pred dočasným výborom a oceňuje všetky súdne vyšetrovania, ktoré v Nemecku prebiehajú; poznamenáva a víta skutočnosť, že miestny súd v Mníchove vydal zatýkacie rozkazy na 13 agentov CIA podozrivých z nezákonného únosu a protiprávneho uväznenia Khaleda el-Marsiho a očakáva od nemeckej vlády, že vykoná všetky opatrenia potrebné na vydanie týchto osôb z USA;
84. ďakuje vyšetrovaciemu výboru nemeckého parlamentu za vyšetrenie prípadu Khaleda El-Masriho; konštatuje, že podľa dosiaľ vykonaných vyšetrovaní výboru sa nemecké orgány nijakým spôsobom nezúčastnili na nezákonných únosoch; teší sa na konečné závery vyšetrovacieho výboru nemeckého parlamentu v tejto veci;
85. odsudzuje mimoriadne dodanie tureckého občana trvale žijúceho v Nemecku Murata Kurnaza, ktorý vypovedal pred dočasným výborom, a ktorý bol v novembri 2001 zadržaný v Pakistane, pakistanskou políciou nezákonne a bez právnej pomoci prepravený cez hranice do Afganistanu k americkým jednotkám a nakoniec koncom januára 2002 letecky prepravený na Guantánamo, odkiaľ bol 24. augusta 2006 prepustený bez toho, aby proti nemu bolo vznesené obvinenie, pričom na všetkých miestach, kde bol zadržovaný, bol podrobený mučeniu;
86. poukazuje na skutočnosť, že podľa informácií poskytnutých právnym zástupcom Murata Kurnaza a nemeckými orgánmi bola v 2002 možnosť na prepustenie Murata Kurnaza z Guantánama, ale nemecké orgány túto ponuku neprijali; poznamenáva, že nemecká vláda od roku 2002 právnemu zástupcovi Murata Kurnaza opakovane tvrdila, že nemôže obnoviť rokovania s vládou USA o prepustení Murata Kurnaza, pretože je tureckým občanom; pripomína, že podľa informácií dostupných dočasnému výboru, Murat Kurnaz už koncom októbra 2002 nepredstavoval žiadnu teroristickú hrozbu; očakáva úplné objasnenie všetkých predmetných opatrení alebo nekonania zo strany nemeckých orgánov prostredníctvom vyšetrovacieho výboru nemeckého parlamentu a víta, že takéto vyšetrovania sa už začali;
87. ľutuje skutočnosť, že v rokoch 2002 a 2004 Murata Kurnaza dvakrát vypočúvali nemeckí úradníci na Guantáname, kde bol zadržovaný bez formálneho obvinenia alebo súdneho procesu a bez právnej pomoci; vyjadruje poľutovanie nad skutočnosťou, že nemeckí úradníci mu odmietli poskytnúť akúkoľvek pomoc a zaujímali sa výhradne o jeho vypočúvanie;
88. plne podporuje vyšetrovanie vedené proti neznámemu páchatel'ovi, ktoré začal prokurátor v Postupime a ktoré bolo dňa 25. októbra 2006 postúpené prokurátorovi v Tübingene/Karlsruhe, s cieľom zistiť, či predtým, ako bol Murat Kurnaz prepravený na Guantánamo, s ním nemeckí vojaci patriaci k zvláštnym nemeckým armádnym operačným jednotkám Kommando Spezialkräfte (KSK) zle zaobchádzali v Afganistane;
89. konštatuje, že Murat Kurnaz bol pri výsluchoch konfrontovaný s podrobnosťami týkajúcimi sa jeho súkromného života; poznamenáva, že tak vzniká podozrenie, že Murat Kurnaz sa ešte predtým, ako opustil Nemecko, stal predmetom intenzívneho sledovania, ktoré za bežných okolností môžu uskutočniť iba domáce spravodajské služby;
90. oceňuje iniciatívu nemeckej vlády z januára 2006, ktorá viedla k prepusteniu Murata Kurnaza;

91. odsudzuje mimoriadne dodanie nemeckého občana Mohammeda Zammara, ktorého zadržali bez formálneho obvinenia 8. decembra 2001 na casablanskom letisku v Maroku a ktorého následne zadržovali a mučili v Maroku a Sýrii;
92. poznamenáva, že podľa dôverného inštitucionálneho zdroja 26. novembra 2001 Úrad nemeckej spolkovkej kriminálnej polície poskytol FBI podrobné údaje o tom, kde sa Mohammed Zammar zdržiava, čo uľahčilo jeho zadržanie;
93. upozorňuje na to, že dôverný inštitucionálny zdroj potvrdil, že po stretnutí úradníkov úradu spolkového kancelára a sýrskej tajnej služby v júli 2002 nemecký prokurátor vzal späť obvinenia voči niekoľkým sýrskym občanom v Nemecku, zatiaľ čo sýrske orgány umožnili nemeckým úradníkom vypočuť Mohammeda Zammara v sýrskom väzení Far' Falastin; vyjadruje poľutovanie nad tým, že nemeckí agenti vypočúvali Mohammeda Zammara v tomto väzení;
94. vyzýva prvý vyšetrovací výbor nemeckého Spolkového snemu, aby v rámci nastávajúceho rozšírenia svojho mandátu preskúmal prípady, ktoré nedávno vyšli najavo, vrátane nezákonného dodania egyptského občana Abdela-Halima Khafagyho, ktorý mal predtým dlhodobý pobyt v Nemecku; Abdel-Halim Khafagy bol pravdepodobne zadržaný v septembri 2001 v Bosne a Hercegovine na základe podozrenia z terorizmu a zavlčený do väzenia na americkej vojenskej základni Eagle Base v Tuzle, kde s ním kruto zaobchádzali a zadržovali ho v neľudských podmienkach;
95. je hlboko znepokojený informáciami obsiahnutými v neutajených dokumentoch dostupných dočasnému výboru, z ktorých vyplýva, že na americkej vojenskej základni USEUCOM (Európske velenie USA) pri Štutgarte sa plánovalo nezákonné dodanie minimálne šiestich Alžírčanov z Tuzly cez Incirlik na Guantánamo; vyzýva nemecký Spolkový snem, aby bezodkladne preskúmal, či v tomto prípade nebola porušená dohoda o postavení ozbrojených síl alebo iné dohody alebo zmluvy uzavreté s americkými vojenskými silami na nemeckom území, či USEUCOM neplánovala ďalšie nezákonné dodania osôb a či sa na nich nejakým spôsobom nezúčastnili nemeckí styční dôstojníci;
96. berie na vedomie 336 medzipristátí lietadiel CIA na nemeckých letiskách a vyjadruje vážne znepokojenie nad účelom tých letov, ktoré prichádzali z krajín alebo smerovali do krajín spojených s mimoriadnym dodaním a prepravou zadržaných osôb; odsudzuje skutočnosť, že na nemeckých letiskách uskutočnili medzipristátie lietadiel, ktoré pri iných príležitostiach využívala CIA na mimoriadne dodanie Bishera Al-Rawiho, Jamila El-Bannu, Abou Elkassima Britela, Khaleda El-Masriho, Binyama Mohammeda, Abu Omara a Mahera Arara a na vyhostenie Ahmeda Agizu a Mohammeda El-Zariho; vyjadruje znepokojenie najmä nad tým, že jeden z uvedených letov smeroval na Guantánamo; dôrazne vyzýva nemecké orgány, aby tento let bližšie prešetrili;
97. berie na vedomie obvinenia v súvislosti s dočasným zadržávaním osôb podozrivých z terorizmu a zlým zaobchádzaním s nimi vo vojenskej väznici USA v Mannheim-Blumenau; víta vyšetrovanie spolkovkej prokuratúry a verí, že nemecký Spolkový snem alebo príslušný vyšetrovací výbor sa bude uvedeným prípadom dôkladnejšie zaoberať;

ŠVÉDSKO

98. berie na vedomie stanovisko švédskej vlády vyjadrené v liste, ktorý dočasnému výboru predložil švédsky minister zahraničných vecí Carl Bildt; vyjadruje poľutovanie, že žiadny

predstavitel' vlády nemohol vypovedať pred dočasným výborom s cieľom diskutovať o jej stanovisku;

99. odsudzuje skutočnosť, že vyhostenie egyptských občanov Mohammeda El-Zariho a Ahmeda Agizu v decembri 2001 zo Švédska, kde požiadali o azyl, sa zakladalo výlučne na diplomatických ubezpečeniach zo strany egyptskej vlády, ktorá neposkytuje účinnú ochranu pred mučením; uznáva tiež, že švédska vláda im bránila v uplatnení svojich práv podľa ustanovení EDLP tým, že informovala ich právnych zástupcov až po ich príchode do Káhiry; vyjadruje poľutovanie nad skutočnosťou, že švédske orgány prijali ponuku USA poskytnúť lietadlo s osobitným oprávnením na prelet s cieľom prepraviť uvedené dve osoby do Egypta;
100. odsudzuje skutočnosť, že tým, že švédska tajná polícia stratila kontrolu nad vyhostením Ahmeda Agizu a Mohammeda El-Zariho do Egypta, nedodržala zásady právneho štátu, pretože bola pasívna, keď americkí agenti ponižujúco zaobchádzali s týmito osobami na letisku v Bromme;
101. zdôrazňuje, že rozhodnutie o vyhostení oboch osôb bolo prijaté na najvyššej vládnej úrovni, a nebolo možné sa proti nemu odvolať;
102. úplne schvaľuje rozhodnutie Výboru OSN pre ľudské práva zo 6. novembra 2006, v ktorom sa uvádza, že Švédsko porušilo absolútny zákaz mučenia; podobne schvaľuje osobitné rozhodnutie Výboru OSN proti mučeniu z 20. mája 2005, v ktorom sa uvádza, že Švédsko porušilo Dohovor OSN proti mučeniu a že „získanie diplomatických záruk (od Egypta), ktoré navyše neposkytujú žiadny mechanizmus na ich presadzovanie, nie je dostatočné na ochranu pred týmto evidentným nebezpečenstvom“;
103. vyjadruje poďakovanie hlavnému ombudsmanovi švédskeho parlamentu Matsovi Melinovi za jeho výpoveď pred dočasným výborom a oceňuje jeho vyšetrovanie, ktorým sa zistilo, že švédska tajná služba a letisková polícia „sa príliš poddali americkým úradníkom“ a „stratili kontrolu nad splnením príkazu“, čo spôsobilo zlé zaobchádzanie s Ahmedom Agizom a Mohammedom El-Zarim vrátane fyzického zneužívania a iného ponižovania na letisku bezprostredne pred ich prepravou do Káhiry;

RAKÚSKO

104. berie na vedomie písomné vyjadrenie v mene rakúskej vlády, ale vyslovuje poľutovanie, že rakúska vláda neuznala za vhodné vypovedať pred dočasným výborom s cieľom diskutovať o jej stanovisku;
105. konštatuje, že podľa týchto písomných objasnení, Massad Omer Behari a Gamal Menshawi, o ktorých sa hovorí v nasledujúcich odsekoch, mali trvalý pobyt v Rakúsku a nemali ešte rakúske občianstvo, a ich sloboda pohybu nepodliehala žiadnym obmedzeniam; konštatuje, že títo dvaja muži opustili Rakúsko dobrovoľne a bez kontroly rakúskych úradov a že ich zadržali zahraničné agentúry mimo rakúskeho štátneho územia a mimo dosahu rakúskych úradov, bez rakúskeho pričinenia; konštatuje preto, že jasne nejde o dodanie osôb zahraničným úradom;
106. pripomína však, že podľa EDLP majú štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, súdnu právomoc nad obyvateľmi svojho územia a sú preto povinné ich chrániť a vyšetrovať všetky porušenia ich ľudských práv;

107. odsudzuje skutočnosť, že sudánsky občan Masaad Omer Behari žijúci v Rakúsku od roku 1989, ktorý vypovedal pred dočasným výborom, bol unesený na letisku v Ammáne 12. januára 2003 pri spiatočnej ceste zo Sudánu do Viedne;
108. odsudzuje skutočnosť, že Masaad Omer Behari bol neskôr nezákonne tajne zadržovaný vo väznici neďaleko Ammánu, ktorú používa jordánska spravodajská služba, bez súdneho procesu a právnej pomoci, bol mučený a zle sa s ním zaobchádzalo do 8. apríla 2003, keď bol prepustený bez toho, aby bolo proti nemu vznesené obvinenie;
109. odsudzuje únos egyptského občana žijúceho v Rakúsku Gamala Manshawiho, ktorého vo februári 2003 zadržali na ammánskom letisku na jeho ceste do Mekky, neskôr prepravili do Egypta, kde bol tajne zadržovaný do roku 2005 bez súdneho procesu a právnej pomoci;
110. vyjadruje poľutovanie, že vzhľadom na uvedené odseky sa v Rakúsku neuskutočnilo ani osobitné, ani parlamentné vyšetrovanie týkajúce sa prípadnej účasti rakúskych orgánov na uvedených dvoch prípadoch; naliehavo vyzýva rakúsky parlament, aby čo najskôr začal riadne vyšetrovanie;

ŠPANIELSKO

111. víta vyhlásenie dobrej spolupráce španielskej vlády s dočasným výborom, predovšetkým výpoveď, ktorú dočasnému výboru poskytol španielsky minister zahraničných vecí; vyjadruje však poľutovanie, že španielska vláda nakoniec nedovolila riaditeľovi španielskej spravodajskej služby vypovedať pred dočasným výborom niekoľko mesiacov po tom, ako bol o to požiadaný;
112. vyjadruje poďakovanie generálnemu prokurátorovi Javierovi Zaragozovi a prokurátorovi Vicentemu Gonzálezovi Motovi z Audiencia Nacional za ich výpoveď pred dočasným výborom, a oceňuje ich vyšetrovanie využívania španielskych letísk na účely preletov lietadiel CIA v rámci kontextu programu mimoriadneho dodávania; nabáda prokurátorov, aby bližšie preskúmali medzipristátia lietadiel zapojených do mimoriadneho dodania Khaleda El-Masriho; berie na vedomie rozhodnutie španielskych úradov odtajniť dokumenty spravodajských služieb o používaní lietadiel prevádzkovaných CIA na španielskych letiskách;
113. oceňuje investigatívnu žurnalistiku denníka Diario de Mallorca, ktorý zohral dôležitú úlohu pri odhalení tranzitu lietadiel CIA cez letiská na Baleárskych ostrovoch a pri identifikácii ich posádok;
114. pripomína slová generálneho prokurátora Zaragoza, že „neboli žiadne prekážky, námietky ani problémy zo strany španielskej vlády pri vyšetrovaní, ktoré uskutočnil *Audiencia Nacional*“;
115. vyzýva španielske orgány, aby prijali nevyhnutné opatrenia umožňujúce španielskemu občanovi Mustafovi Setmariamovi Nasarwhovi, ktorého v októbri 2005 uniesli v Sýrii a dodali americkým agentom, spravodlivý súdny proces pred príslušnými súdnymi orgánmi;
116. berie na vedomie 68 medzipristátí lietadiel CIA na španielskych letiskách a vyjadruje vážne znepokojenie nad účelom tých letov, ktoré prichádzali z krajín alebo smerovali do

krajín spojených s mimoriadnym dodaním a prepravou zadržaných osôb; odsudzuje skutočnosť, že na španielskych letiskách uskutočnili medzipristátie lietadlá, ktoré, ako ukázalo pokračujúce vyšetrowanie v Španielsku a Taliansku, používala CIA v iných krajinách na účely mimoriadneho dodania Ahmeda Agizu, Mohammeda El-Zariho, Bishera Al-Rawiho, Jamila El-Bannu, Abou Elkassima Britela, Khaleda El-Masriho, Binyama Mohammeda, Abu Omara a Mahera Arara; vyjadruje osobitné znepokojenie nad skutočnosťou, že tri z uvedených letov pochádzali z Guantánama alebo tam smerovali; rozhodne vyzýva španielskych prokurátorov, aby tieto lety bližšie preskúmali;

PORTUGALSKO

117. víta stretnutie s portugalským ministrom zahraničných vecí v Lisabone, ako aj skutočnosť, že portugalská vláda predložila dokumenty a vysvetlenia; vyjadruje poľutovanie, že portugalské orgány nedokázali alebo sa zdráhali odpovedať na všetky otázky, ktoré predostrela delegácia dočasného výboru v Portugalsku;
118. víta súdne vyšetrowanie možného využitia portugalského územia na prepravu väzňov podozrivých z terorizmu a ich vystavenia mučeniu a krutému, neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu, ktoré 5. februára 2007 začali portugalské príslušné orgány;
119. pripomína najmä prípad Abdurahmana Khadra, ktorý bol 6. novembra 2003 údajne prevážaný na palube lietadla Gulfstream IV N85VM z Guantánama do Tuzly v Bosne a Hercegovine s medzipristátím na portugalskom letisku 7. novembra 2003; vyzýva tiež úrady, aby preskúmali iné možné prípady zadržovaných osôb prepravovaných cez Portugalsko;
120. víta skutočnosť, že 26. septembra 2006 bola zriadená pracovná skupina na úrovni ministrov a 13. októbra 2006 nadobudlo účinnosť nariadenie, podľa ktorého je nevyhnutné predložiť portugalským hraničným úradom zoznamy s menami členov posádky a pasažierov súkromných letov;
121. berie na vedomie, že niektoré z uvedených 91 medzipristátí na portugalských letiskách a vyjadruje vážne znepokojenie nad účelom tých letov, ktoré prichádzali z krajín alebo smerovali do krajín spojených s mimoriadnym dodávaním a prepravou zadržaných osôb; vyjadruje znepokojenie najmä nad skutočnosťou, že najmenej tri z uvedených letov smerovali na Guantánamo; konštatuje, že lietadlá použité pri dodaní Abou Elkassima Britela a Mahera Arara pri spiatočnom lete pristáli v Portugalsku;
122. vyjadruje znepokojenie nad ďalším zoznamom, ktorý obdržal dočasný výbor z ktorého vyplýva, že civilné a vojenské lietadlá z mnohých krajín smerujúcich na Guantánamo alebo z Guantánama v portugalskom vzdušnom priestore v období od 11. januára 2002 do 24. júna 2006 uskutočnili ďalších 14 medzipristátí na portugalských letiskách; konštatuje, že portugalské vláda poskytla informácie o siedmich medzipristátiach tohto druhu, ktoré sa uskutočnili v rámci operácie Trvalá sloboda;

ÍRSKO

123. víta výpoveď, ktorú dočasnému výboru poskytol v mene írskej vlády írsky minister zahraničných vecí, ako aj jeho jednoznačnú kritiku postupu mimoriadneho dodávania osôb; konštatuje však, že neodpovedal na všetky otázky v súvislosti s obavami, že lietadlá

CIA mohli pri letoch na misie mimoriadneho dodávania osôb alebo pri návratoch z nich použiť írské letiská (ako v prípade Abu Omara);

124. vyslovuje poďakovanie Írskemu výboru pre ľudské práva za jeho výpoveď, ktorú poskytol dočasnému výboru a schvaľuje jeho postoj, podľa ktorého prijatie diplomatických záruk írskou vládou nenapĺňa írské záväzky v oblasti dodržiavania ľudských práv, na základe ktorých sa vláda musí aktívne usilovať o zabránenie všetkých konaní, ktoré by mohli hocijako napomáhať mučeniu alebo zlému zaobchádzaniu či už v Írsku, alebo v zahraničí; vyjadruje poľutovanie na rozhodnutím írskej vlády, že sa nebude zaoberať odporúčaním výboru v tejto aktuálnej otázke; berie na vedomie skutočnosť, že dialóg medzi Írskym výborom pre ľudské práva a írskou vládou pokračuje;
125. berie na vedomie 147 medzipristátí lietadiel CIA na írskych letiskách a vyjadruje vážne znepokojenie nad účelom tých letov, ktoré prichádzali z krajín alebo smerovali do krajín spojených s mimoriadnym dodávaním a prepravou zadržaných osôb; odsudzuje skutočnosť, že na írskych letiskách pristávali lietadlá, ktoré pri iných príležitostiach využila CIA na účely mimoriadneho dodania Bishera Al-Rawiho, Jamila El-Bannu, Aboua Elkassima Britela, Khaleda El-Masriho, Binyama Mohammeda, Abu Omara a Mahera Arara a na vyhostenie Ahmeda Agizu a Mohammeda El-Zariho;
126. berie na vedomie skutočnosť, že v Írsku nie je parlamentná kontrola írskych ani zahraničných spravodajských služieb čo predstavuje potenciál pre zneužitie;
127. domnieva sa, že ak v Írsku chýba systém náhodných prehliadok, treba zakázať všetky pristátia lietadiel CIA v Írsku;
128. naliehavo vyzýva írsku vládu, aby vzhľadom na zistenia dočasného výboru súhlasila so začatím parlamentného vyšetrovania vo veci využívania írskeho územia na postup CIA súvisiaci s dodávaním osôb;

GRÉCKO

129. berie na vedomie 64 medzipristátí lietadiel CIA na gréckych letiskách a vyjadruje vážne znepokojenie nad účelom týchto letov, ktoré prichádzali z krajín alebo smerovali do krajín spojených s mimoriadnym dodávaním a prepravou zadržovaných osôb; odsudzuje skutočnosť, že na gréckych letiskách pristávali lietadlá, ktoré pri iných príležitostiach využívala CIA na účely mimoriadneho dodania Bishera Al-Rawiho, Jamila El-Bannu, Aboua Elkassima Britela, Khaleda El-Masriho, Binyama Mohammeda a Mahera Arara; a na vyhostenie Ahmeda Agizu a Mohammeda El-Zariho;

CYPRUS

130. berie na vedomie 57 medzipristátí lietadiel CIA na cyperských letiskách a vyjadruje vážne znepokojenie nad účelom týchto letov, ktoré prichádzali z krajín alebo smerovali do krajín spojených s mimoriadnym dodávaním a prepravou zadržovaných osôb; odsudzuje skutočnosť, že na cyperských letiskách uskutočnili medzipristátie lietadiel, ktoré pri iných príležitostiach využívala CIA na účely mimoriadneho dodania Bishera Al-Rawiho, Jamila El-Bannu, Aboua Elkassima Britela, Khaleda El-Masriho, Binyama Mohammeda a Abu Omara a na vyhostenie Ahmeda Agizu a Mohammeda El-Zariho;

DÁNSKO

131. víta spoluprácu dánskych orgánov; vyjadruje však poľutovanie, že žiadny predstaviteľ vlády nepovažoval za vhodné vypovedať pred dočasným výborom;

BELGICKO

132. vyzýva belgickú vládu, aby zverejnila výsledky všetkých uskutočnených vyšetrení využívania belgických letísk a belgického vzdušného priestoru lietadlami, ktoré sa podieľali na programe mimoriadneho dodávania alebo prepravy zadržovaných osôb;
133. berie na vedomie vyhlásenia predsedníčky belgického senátu pani Anne-Marie Lizinovej, ktorá vyslovuje poľutovanie nad nedostatočnou spoluprácou belgických spravodajských služieb a belgických úradov na začiatku vyšetrovania; odvoláva sa na závery správy belgického Senátu, ktorá preukazuje vôľu Belgicka vyriešiť vzniknuté problémy;

TURECKO

134. vyjadruje vážne znepokojenie nad tým, že turecké orgány neposkytli diplomatickú ochranu svojmu tureckému občanovi Muratovi Kurnazovi, a nad nedostatočnými opatreniami na jeho prepustenie z väzenia v Guantáname;
135. vyjadruje poľutovanie, že tieto orgány naopak využili nezákonné väznenie Murata Kurnaza na jeho vypočúvanie na Guantáname;
136. vyjadruje poľutovanie nad mlčaním tureckých orgánov vo veci využívania ich územia na medzipristátie lietadla prepravujúceho do Gauntánama šiestich Alžírčanov, ktorí sú občanmi Bosny a Hercegoviny alebo tam majú trvalý pobyt, pričom boli nezákonne zadržaní v Bosne a Hercegovine;

BÝVALÁ JUHOSLOVANSKÁ REPUBLIKA MACEDÓNSKO

137. zdôrazňuje, že delegáciu dočasného výboru prijal v Skopje v apríli 2006 prezident republiky, členovia vlády a niekoľkí úradníci, a vyjadruje im poďakovanie za privítanie delegácie; poukazuje však na nedostatočne podrobné vyšetrenie prípadu Khaleda El-Masriho zo strany orgánov Bývalej juhoslovanskej republiky Macedónsko;
138. odsudzuje mimoriadne dodanie nemeckého občana Khaleda El-Masriho, ktorého uniesli 31. decembra 2003 na hraničnom prechode Tabanovce v Bývalej juhoslovanskej republike Macedónsko, od 31. decembra 2003 do 23. januára 2004 nezákonne zadržovali v Skopje, a potom ho 23. – 24. januára 2004 prepravili do Afganistanu, kde bol do mája 2004 zadržovaný a vystavený ponižujúcemu a neľudskému zaobchádzaniu;
139. nalieha na Radu a jej vysokého predstaviteľa pre SZPB, aby úplne objasnili skutočnosť, že policajná misia EÚ (PROXIMA) bola začlenená k Ministerstvu vnútra Bývalej juhoslovanskej republiky Macedónsko a podieľala sa na práci macedónskej bezpečnostnej služby a kontrašpionáže (DBK) v čase, keď Khaleda El-Masriho vydali CIA; rád by vedel, či je pravda, že Rada vypočúvala zamestnancov EÚ, ktorí sa zúčastnili na misii PROXIMA s cieľom vyhodnotiť úroveň ich informácií týkajúcich sa prípadu Khaleda El-Masriho; žiada Radu, aby podľa možností poskytla Európskemu parlamentu úplnú správu z vyšetrovania;

140. plne schvaľuje predbežné zistenia mníchovského prokurátora Martina Hofmanna, že neexistuje žiadny dôkaz, ktorý by vyvrátil výpoveď Khaleda El-Masriho o udalostiach;
141. odsudzuje skutočnosť, že orgány Bývalej juhoslovanskej republiky Macedónsko nedodržali odporúčania dočasného výboru uvedené v predbežnej správe zo 6. júla 2006;
142. znovu poukazuje na skutočnosť, že úrady Bývalej juhoslovanskej republiky Macedónsko by mali začať s vyšetrovaním; naliehavo vyzýva novozvolený parlament Bývalej juhoslovanskej republiky Macedónsko, aby čo najskôr zriadil vyšetrovací výbor, ktorý sa bude zaoberať prípadom Khaleda El-Masriho, a aby plne spolupracoval s nemeckým parlamentom v rámci pokračujúceho vyšetrovania;

BOSNA A HERCEGOVINA

143. víta skutočnosť, že vláda Bosny a Hercegoviny je jedinou európskou vládou, ktorá nepopiera svoju účasť na mimoriadnom dodaní štyroch občanov a dvoch obyvateľov Bosny a Hercegoviny, všetkých alžírskoho pôvodu, a zdôrazňuje, že vláda Bosny a Hercegoviny je jedinou európskou vládou, ktorá prijala formálnu zodpovednosť za svoje protiprávne kroky; vyjadruje však poľutovanie, že výsledkom opatrení, ktoré prijala vláda Bosny a Hercegoviny, stále nie je prepustenie šiestich osôb z Guantánama;
144. odsudzuje mimoriadne dodanie uvedených šiestich osôb, ktoré uniesli 17. januára 2002 v Sarajeve, odovzdali americkým vojakom a potom letecky prepravili na Guantánamo, kde ich zadržávajú bez súdneho procesu alebo právnych záruk;
145. berie na vedomie výpoveď, ktorú dočasnému výboru poskytli bývalý vysoký predstaviteľ medzinárodného spoločenstva v Bosne a Hercegovine Wolfgang Petritsch a bývalá predsedníčka Komory pre ľudské práva v Bosne a Hercegovine Michèle Picard, kde sa uvádza, že predstavitelia medzinárodného spoločenstva v Bosne a Hercegovine boli primerane informovaní o bezprostrednej preprave uvedených šiestich osôb americkým jednotkám ešte skôr, ako veci vyšli najavo; v tejto súvislosti odsudzuje vlády členských štátov za pasivitu;
146. vyjadruje poľutovanie nad tým, že medzinárodné spoločenstvo zastúpené v Bosne a Hercegovine prehliadlo skutočnosť, že sa nevykonali rozhodnutia Najvyššieho súdu a Komory pre ľudské práva v Bosne a Hercegovine o prepustení týchto šiestich osôb z väzby;
147. poukazuje na skutočnosť, že podľa informácií, ktoré získal dočasný výbor od právnych zástupcov šiestich osôb, orgány Bosny a Hercegoviny boli pod bezprecedentným tlakom zo strany vlády USA, ktorá hrozila zatvorením svojho veľvyslanectva, odvolaním všetkých zamestnancov a ukončením diplomatických vzťahov s Bosnou a Hercegovinou, ak vláda Bosny a Hercegoviny bez meškania nezadrží šesť osôb obvinených z terorizmu;
148. berie na vedomie potvrdenie Wolfganga Petritscha, že USA vyvíjali veľký tlak na orgány Bosny a Hercegoviny a medzinárodné spoločenstvo, aby nezasahovali do dodávania osôb, a že predovšetkým veliteľ medzinárodných stabilizačných síl pod velením NATO odmietol každé spochybnenie svojich krokov, pretože konal ako dôstojník armády USA;

OSTATNÉ EURÓPSKE KRAJINY

149. berie na vedomie medzipristátia lietadiel CIA na letiskách v ostatných európskych krajinách a vyjadruje vážne znepokojenie nad účelom týchto letov, ktoré prichádzali z krajín alebo smerovali do krajín spojených s mimoriadnym dodávaním a prepravou zadržovaných osôb; nabáda vlády týchto európskych krajín, aby začali primerané vyšetrovanie v tejto veci;

Tajné väznice

150. víta vyšetrovania o existencii tajných väzníc v Európe, ktoré uskutočňujú Human Rights Watch, Washington Post a spravodajská stanica American Broadcasting Company News (ABC News);
151. pripomína, že na niektorých novinárov Washington Post a ABC News, ako sami potvrdili dočasnému výboru, bol vyvíjaný nátlak, aby neuvádzali krajiny východnej Európy, predovšetkým Poľsko a Rumunsko, o ktorých sa hovorilo, že tam boli tajné väznice;
152. zdôrazňuje, že pojem „tajná väznica“ nezahŕňa výslovne len väznice, ale aj miesta, kde sú osoby zadržované v izolácii, napríklad súkromné byty, policajné stanice alebo hotelové izby, ako v prípade Khaleda El-Masriho v Skopje;
153. vyjadruje hlboké znepokojenie nad skutočnosťou, že niektoré dočasné tajné väznice v európskych krajinách mohli byť umiestnené na amerických vojenských základniach;
154. požaduje primerané uplatňovanie dvojstranných dohôd, dohôd o štatúte ozbrojených síl a dohôd o vojenských základniach (medzi členskými štátmi a tretími krajinami) s cieľom zabezpečiť kontrolu dodržiavania ľudských práv a podľa potreby prehodnotiť a znovu prerokovať uvedené dohody na tento účel; zdôrazňuje, že právny rámec zahraničných vojenských základní na území členských štátov Rady Európy im musí podľa Benátskej komisie umožňovať dostatočne uplatňovať právomoci na splnenie ich záväzkov v oblasti ľudských práv;
155. poukazuje v tejto súvislosti na obvinenia týkajúce sa amerických Colemanových kasární v nemeckom Mannheime a vyzýva súd a vyšetrovací výbor nemeckého Spolkového snemu, aby tento prípad ďalej vyšetrili;
156. vyjadruje poľutovanie, že hostiteľské európske krajiny možno nevykonávajú dostatočnú kontrolu nad americkými vojenskými základňami; pripomína však, že EDLP stanovuje, že všetky štáty sú povinné uplatňovať súdnu právomoc na celom svojom území, vrátane zahraničných vojenských základní;
157. pripomína, že EDLP takisto stanovuje, že každý prípad zadržovania musí byť oprávnený a musí byť výsledkom zákonom predpísaných vnútroštátnych alebo medzinárodných postupov;
158. pripomína, že uvalenie, vykonávanie alebo priame alebo nepriame umožnenie tajného a nezákonného zadržovania, ktoré znamenajú „zmiznutie“ osôb, predstavujú závažné porušenie ľudských práv a európska krajina, ktorá sa aktívne alebo pasívne zúčastňuje na tajnom a nezákonnom zadržovaní je zodpovedná za svoje konanie podľa EDLP;

RUMUNSKO

159. víta vynikajúcu pohostinnosť a dobrú spoluprácu rumunských orgánov s dočasným výborom vrátane stretnutí s členmi vlády, ako aj zriadenia vyšetrovacieho výboru ad hoc v rumunskom Senáte;
160. berie však na vedomie, že príslušné rumunské orgány nie sú ochotné dôkladne vyšetriť existenciu tajných väzňov na svojom území;
161. vyjadruje poľutovanie nad tým, že celá správa, ktorú uverejnil rumunský vyšetrovací výbor, bola tajná okrem jej záverov zahrnutých v kapitole 7 a kategoricky odmietala možnosť existencie tajných väzňov na rumunskom území; vyjadruje poľutovanie nad tým, že rumunský vyšetrovací výbor nevenoval pozornosť výpovediam novinárov, mimovládnych organizácií alebo zamestnancov letísk, a dočasnému výboru ešte neposkytol správu, hoci tak mal urobiť; vyjadruje poľutovanie nad tým, že vzhľadom na tieto skutočnosti sa závery správy rumunského vyšetrovacieho výboru zdajú unáhlené a povrchné; berie však na vedomie zámer predsedníčky vyšetrovacieho výboru, ktorý vyjadrila delegácii dočasného výboru, aby považoval závery za predbežné;
162. vyjadruje poľutovanie nad nedostatočnou kontrolou lietadla Gulfstream s registračným číslom N478GS, ktoré malo 6. decembra 2004 pri pristávaní v Bukurešti nehodu; pripomína, že lietadlo vzlietlo z leteckej základne Bagram v Afganistane a jeho siedmi pasažieri po nehode zmizli; oceňuje však dobrú spoluprácu rumunských orgánov pri predložení správy o nehode dočasnému výboru;
163. vyjadruje vážne znepokojenie nad skutočnosťou, že rumunské orgány nezadržali žiadnu osobu ani nezačali oficiálne vyšetrovanie v prípade pasažiera v lietadle Gulfstream N478GS, u ktorého našli pištoľ Beretta 9 mm Parabellum s nábojmi;
164. berie na vedomie 21 medzipristátí lietadiel CIA na rumunských letiskách a vyjadruje vážne znepokojenie nad účelom tých letov, ktoré prichádzali z krajín alebo smerovali do krajín spojených s mimoriadnym dodávaním a prepravou zadržovaných osôb; odsudzuje skutočnosť, že na rumunských letiskách pristávali lietadlá, ktoré pri iných príležitostiach využívala CIA na účely mimoriadneho dodania Bishera Al-Rawiho, Jamila El-Bannu, Aboua Elkassima Britela, Khaleda El-Masriho, Binyama Mohammeda a Abu Omara a vyhostenie Ahmeda Agizu, Mohammeda El-Zariho; vyjadruje osobitné znepokojenie nad skutočnosťou, že dva z uvedených letov smerovali na Guantánamo alebo odtiaľ prichádzali; rozhodne vyzýva rumunské orgány, aby tieto lety bližšie vyšetrili;
165. je znepokojený pochybnosťami vyjadrenými ohľadne kontroly aktivít USA počas pôsobenia na letisku Kogalniceanu, ktorú vykonávali rumunské orgány;
166. nemôže vylúčiť možnosť, len na základe vyhlásení rumunských orgánov poskytnutých delegácii dočasného výboru v Rumunsku, že americké tajné služby pracovali v Rumunsku utajene, a že nebol poskytnutý žiadny definitívny dôkaz vyvracajúci všetky obvinenia týkajúce sa prevádzky tajných väzňov na rumunskom území;

POĽSKO

167. vyjadruje hlboké poľutovanie nad zjavnou nedostatočnou spoluprácou poľskej vlády s dočasným výborom, najmä pri prijatí delegácie dočasného výboru na neprimeranej úrovni; hlboko ľutuje, že všetci tí predstavitelia poľskej vlády a parlamentu, ktorí boli vyzvaní na stretnutie s dočasným výborom, ho odmietli;

168. domnieva sa, že tento postoj odrazil celkové odmietnutie dočasného výboru a jeho cieľa preskúmať obvinenia a predložiť fakty zo strany poľskej vlády;
169. ľutuje, že nebol zriadený žiadny osobitný vyšetrovací výbor a poľský parlament neuskutočnil žiadne nezávislé vyšetrovanie;
170. pripomína, že 21. decembra 2005 sa uskutočnila súkromná schôdza Výboru pre osobitné služby s koordinátorom na úrovni ministerstva pre osobitné služby a najvyššími predstaviteľmi obidvoch spravodajských služieb; zdôrazňuje, že schôdza bola vedená rýchlo a tajne, bez akéhokoľvek vypočúvania alebo výpovede a nepodliehala žiadnej kontrole; zdôrazňuje, že toto vyšetrovanie nie je možné považovať za nezávislé a ľutuje, že výbor nepredložil žiadnu dokumentáciu, ktorá by v tejto oblasti bola základom pre jednotné záverečné vyhlásenie;
171. berie na vedomie 11 medzipristátí lietadiel CIA na poľských letiskách a vyjadruje vážne znepokojenie nad účelom tých letov, ktoré prichádzali z krajín alebo smerovali do krajín spojených s mimoriadnym dodávaním a prepravou zadržovaných osôb; hlboko ľutuje skutočnosť, že na poľských letiskách uskutočnili medzipristátie lietadlá, ktoré pri iných príležitostiach využívala CIA na účely mimoriadneho dodania Bishera Al-Rawiho, Jamila El-Bannu, Aboua Elkassima Britela, Khaleda El-Masriho a Binyama Mohammeda a vyhostenie Ahmeda Agizu a Mohammeda El-Zariho;
172. ľutuje, že po výsluchoch, ktoré vykonala delegácia dočasného výboru v Poľsku, boli výpovede týkajúce sa letových plánov pre vyššie uvedené lety CIA rozporné a chaotické, najprv tvrdili, že plány sa neuchovali, neskôr uvádzali, že boli pravdepodobne uložené do archívu na letisku a nakoniec tvrdili, že ich poľská vláda poslala Rade Európy; uznáva, že v novembri 2006 poskytla správa letiska Szymany dočasnému výboru čiastkové informácie týkajúce sa letových plánov;
173. vyjadruje poďakovanie bývalej riadiacej pracovníčke letiska Szymany za jej cennú výpoveď pred dočasným výborom; berie do úvahy skutočnosť, že v priebehu roka 2006 bola bezprostredne po zverejnení jej výpovede vypočúvaná v rámci neskorého vyšetrovania týkajúceho sa letov CIA;
174. berie do úvahy, že podľa rôznych zdrojov niekoľkí najdôležitejší zadržovaní, ktorí boli tajne zadržovaní v Afganistane v roku 2003, boli odsunutí z krajiny v septembri a októbri 2003; so znepokojením poukazuje na skutočnosť, že Boeing 737 s registračným číslom N313P, používaný CIA na zistené dodania osôb, letel 22. septembra 2003 z Kábulu na letisko Szymany a potom smeroval na Guantánamo;
175. pripomína skutočnosť, že vzhľadom na pristátie uvedeného lietadla na letisku Szymany sa k siedmim členom posádky pripojilo päť pasažierov a colná kontrola týchto pasažierov sa nevykonala;
176. berie do úvahy vyhlásenia zamestnancov letiska Szymany, a najmä jej bývalej riaditeľky, podľa ktorých:
  - v roku 2002 dve lietadlá Gulfstream a v roku 2003 štyri lietadlá Gulfstream s civilným registračným číslom boli odstavené na okraji letiska a neboli podrobené colnému odbaveniu;

- regionálna pohraničná stráž priamo vydávala pokyny týkajúce sa priletu uvedených lietadiel, zdôrazňovali, aby letiskové úrady nepristupovali k lietadlám a len armádni zamestnanci a služby vybavili uvedené lietadlá a uskutočnili technické opatrenia len po pristátí;
  - podľa bývalého vyššieho úradníka letiska nebolo povolené, aby sa niekto z poľských civilných alebo vojenských zamestnancov priblížil k lietadlám;
  - poplatky za pristátie boli zaplatené v hotovosti a boli príliš vysoké – zvyčajne od 2 000 EUR do 4 000 EUR;
  - jedno alebo dve vozidlá čakali na prilet týchto lietadiel;
  - uvedené vozidlá mali vojenské evidenčné číslo začínajúce na „H”, ktoré sa spája s výcvikovou základňou tajných služieb pri obci Stare Kiejkuty;
  - v jednom prípade bolo prítomné vozidlo rýchlej zdravotnej pomoci, ktoré patrí buď policajnej akadémii alebo vojenskej základni;
  - jeden zamestnanec letiska uviedol, že raz sledoval uvedené vozidlá a videl, že smerujú k výcvikovému stredisku spravodajských služieb pri obci Stare Kiejkuty;
177. uznáva, že krátko potom a v súvislosti s vyhlásením prezidenta Georgea W. Busha zo 6. septembra 2006 bol uverejnený zoznam 14 zadržovaných, ktorí boli prepravení z tajnej väznice na Guantánamo; poukazuje na skutočnosť, že siedmi zo štrnástich zadržovaných boli uvedení v správe televíznej stanice ABC News, uverejnenej s predstihom deviatich mesiacov 5. decembra 2005, ale krátko nato stiahnutej z internetovej stránky ABC, ktorá uvádzala mená dvanástich najdôležitejších podozrivých príslušníkov al-Kájdý zadržovaných v Poľsku;
178. nabáda poľský parlament, aby zriadil riadny vyšetrovací výbor, nezávislý od vlády a schopný vykonať vážne a dôkladné vyšetrovanie;
179. ľutuje, že poľské mimovládne organizácie zaoberajúce sa ľudskými právami a investigatívni novinári čelia nedostatočnej spolupráci zo strany vlády a odmietaniu prezradiť informácie;
180. berie na vedomie vyjadrenia najvyšších predstaviteľov poľských úradov, podľa ktorých neboli v Poľsku zriadené žiadne tajné zadržavacie centrá; domnieva sa však, že na základe vyššie uvedených vážnych nepriamych dôkazov nie je možné potvrdiť, ani vyvrátiť, že v Poľsku boli zriadené tajné väznice;
181. so znepokojením poukazuje na skutočnosť, že oficiálna odpoveď zástupcu ministra zahraničných vecí Witolda Waszykowskeho generálnemu tajomníkovi Terryemu Davisovi z 10. marca 2006 naznačuje, že existujú dohody o tajnej spolupráci, parafované samotnými tajnými službami oboch krajín, vylučujúce činnosti zahraničných tajných služieb zo súdnej právomoci poľských súdnych orgánov;

KOSOVO (POĽA REZOLÚCIE BEZPEČNOSTNEJ RADY OSN 1244(1999))

182. vyjadruje hlboké znepokojenie nad skutočnosťou, že až v júli 2006 získal Európsky výbor na zabránenie mučeniu a neľudskému či ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu (CPT) prístup do väzníc NATO v Kosove;
183. ľutuje, že NATO odmieta poskytnúť dôkaz týkajúci sa obvinenia z nezákonného väznenia podozrivých z terorizmu vo väzniciach NATO na základni mierových síl (KFOR) Camp Bondsteel, jedinej väznici v Európe, do ktorej až donedávna nemali vyšetrovatelia CPT neobmedzený prístup;
184. zdôrazňuje v tomto ohľade, že výpoveď bývalého kosovského ombudsman Mareka Antoniho Nowickeho pred dočasným výborom, potvrdzuje, že od júla 1999 boli na základni Camp Bondsteel často zadržívaní väzni len na základe rozhodnutia veliteľa jednotiek KFOR a neexistovalo žiadne súdne rozhodnutie alebo iná forma inej vonkajšej kontroly; pripomína, že od roku 2000 do roku 2001 bolo zadržívaných mnoho osôb tiež na základe administratívnych rozhodnutí osobitného zástupcu generálneho tajomníka OSN, a že, podľa dostupných oficiálnych údajov, veliteľ jednotiek KFOR krátko väznil 23 osôb na základni Camp Bondsteel v súvislosti s násilnými udalosťami v Kosove na jar v roku 2004;

Ostatné dôležité informácie, ktoré získal dočasný výbor

185. zdôrazňuje, že dočasný výbor získal informácie – vrátane priamej výpovede Murata Kurnaza – týkajúce sa vypočúvaní zadržaných osôb na Guantáname, ktoré vykonávali agenti vlád členských štátov; zdôrazňuje, že cieľom týchto výsluchov bolo získať informácie od nezákonne zadržívaných osôb, čo je v jasnom protiklade s verejným odsúdením Guantánama, ako už niekoľkokrát bolo vyjadrené na úrovni EÚ a členských štátov;
186. povzbudzuje zúčastnené členské štáty, aby začali primerané vyšetrovanie tejto veci;

Odporúčania

Politické odporúčania

187. považuje za nevyhnutné, že tie európske krajiny, ktoré začali vyšetrovanie na vládnej, parlamentnej a/alebo súdnej úrovni vo veciach, ktoré patria do právomoci dočasného výboru, by mali svoju prácu vykonať čo najrýchlejšie a zverejniť výsledky vyšetrovania;
188. nalieha na európske krajiny, v súvislosti s ktorými boli vznesené vážne obvinenia týkajúce sa aktívnej alebo pasívnej spolupráce pri mimoriadnych dodávaniach osôb a ktoré nevykonali vládne, parlamentné alebo súdne vyšetrovanie, aby čo najskôr začali uvedené postupy; opätovne pripomína, že podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva majú členské štáty pozitívny záväzok vyšetrovať obvinenia z a postihovať porušovania ľudských práv, ktoré znamenajú porušenie ustanovení EDLP;
189. vyzýva na uzatvorenie Guantánama a tiež, aby sa európske krajiny neodkladne usilovali o návrat svojich občanov a obyvateľov, ktorí sú nezákonne zadržívaní americkými orgánmi;

190. domnieva sa, že vyšetrowanie by mali začať všetky európske krajiny, ktoré ešte nevykonali nezávislé vyšetrowanie týkajúce sa všetkých medzipristátí civilných lietadiel CIA, minimálne od roku 2001, vrátane tých prípadov, ktoré dočasný výbor práve skúma;
191. očakáva, že bude úplne informovaný o každej zmene vo všetkých vyššie uvedených postupoch;
192. vyzýva európske krajiny, aby odškodnili nevinné obeť mimoriadneho dodávania osôb a zaistili im prístup k účinnému a rýchlemu odškodneniu, ako aj prístup k programom rehabilitácie, zárukám, že také udalosti sa už nebudú opakovať, ako aj primeranému finančnému odškodneniu;
193. žiada Komisiu, aby v členských štátoch vykonala hodnotenie právnych predpisov na boj proti terorizmu a formálnych a neformálnych dohôd medzi členskými štátmi a spravodajskými službami tretích krajín, z pohľadu ľudských práv s cieľom prehodnotiť právne predpisy, pri ktorých sa medzinárodné a európske orgány pre ľudské práva domnievajú, že by mohli viesť k porušeniu ľudských práv a predložila návrhy opatrení s cieľom zabrániť opakovaniu záležitostí, ktoré sú v právomoci dočasného výboru;
194. považuje za nevyhnutné prostredníctvom obmedzenia a reštriktívneho definovania prehodnotiť výnimky, ktoré vyplývajú z pojmu „štátne tajomstvo“, taktiež v rámci pripravovanej revízie nariadenia (ES) č. 1049/2001¹, ako aj prijatie spoločných zásad inštitúciami EÚ týkajúcich sa zaobchádzania s dôvernými informáciami, s cieľom zabrániť zneužívaniu a odchýlkam, ktoré sú v moderných demokratických štátoch stále neprijateľnejšie a ktoré odporujú záväzkom v oblasti ľudských práv; považuje za nevyhnutné vytvoriť osobitné mechanizmy, ktoré parlamentom a sudcom umožnia prístup k tajným informáciám, ako aj zverejnenie informácií po určitom čase;
195. berie do úvahy nedávne vytvorenie pracovnej skupiny na vysokej úrovni zloženej zo zástupcov Komisie, Rady a vládnych zástupcov ministerstva spravodlivosti USA a vnútornej bezpečnosti, ktorá tvorí politický rámec pre dialóg medzi EÚ a USA o bezpečnosti vrátane rozdielov v prístupe k terorizmu, ako aj záležitostí prednesených dočasným výborom; považuje za nevyhnutné, aby sa v tejto pracovnej skupine na vysokej úrovni spojil Európsky parlament a Kongres USA a aby sa tiež zverejnili jej programy, zápisnice, preskúmané dokumenty a prijaté rozhodnutia s cieľom zaistiť a zvýšiť jej demokratickú legitimitu a transparentnosť;
196. nabáda európske krajiny, aby pri vojenských operáciách v tretích krajinách:
  - zaistili, aby akékoľvek zadržiacie centrum, ktoré zriadili ich vojenské jednotky, podliehalo politickému súdnemu dohľadu, a aby nebolo povolené zadržovanie v izolácii;
  - vykonali aktívne opatrenia zabraňujúce každému inému orgánu spravovať zadržiacie centrum, ktoré nepodlieha politickému a súdnemu dohľadu, alebo kde je povolené zadržovanie v izolácii;

---

¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, 31.5.2001, s. 43).

Právne odporúčania

197. domnieva sa, že právomoci parlamentných dočasných vyšetrovacích výborov sa majú posilniť, a je potrebné náležite zmeniť a doplniť medziinštitucionálne rozhodnutie, ktorým sa riadi vykonávanie práv Európskeho parlamentu na vyšetrovanie;
198. domnieva sa, že je potrebná primeraná účasť Európskeho parlamentu, ak Spoločenstvo alebo EÚ prijme opatrenia týkajúce sa občianskych práv a slobôd;
199. žiada vytvoriť primeraný a štruktúrovaný systém spolupráce medzi Európskym parlamentom a príslušnými orgánmi OSN a Rady Európy pri riešení záležitostí týkajúcich sa vnútornej bezpečnosti EÚ;
200. vyzýva na rozšírenú spoluprácu s národnými parlamentmi s cieľom spoločne využívať všetky verejne dostupné informácie, ktoré sa týkajú boja proti medzinárodnému terorizmu;
201. zdôrazňuje význam spoločného vymedzenia pojmu „terorizmus“ a žiada, aby sa v rámci medzinárodného práva vytvorili účinné právne nástroje na boj proti terorizmu; domnieva sa, že OSN sú najvhodnejšou organizáciou na vymedzenie tohto pojmu;

TAJNÉ SLUŽBY

202. plne podporuje závery generálneho tajomníka Rady Európy Terryho Davisa ohľadne nedostatku dozoru a mechanizmov súdnej kontroly v otázke bezpečnostných služieb, ktoré vyjadril v reakcii na správy generálneho tajomníka podľa článku 52 EDLP a očakáva, že sa jeho odporúčania riadne zohľadnia; vyzýva členské štáty, aby poskytli primerané a účinné parlamentné monitorovanie (vytvorením dozorných výborov s príslušnými právomocami na prístup k dokumentom a rozpočtovým informáciám) a právny dozor nad ich tajnými a spravodajskými službami a nad formálnymi a neformálnymi sieťami, ktorých sú súčasťou;
203. považuje za potrebné rozšíriť pôsobnosť Konferencie kontrolných výborov na orgány spravodajských služieb členských štátov a začleniť Európsky parlament do činnosti Konferencie;
204. domnieva sa, že je potrebné, aby všetky európske krajiny mali osobitné vnútroštátne právne predpisy na riadenie a monitorovanie činností tajných služieb tretích krajín na území ich štátu s cieľom zaistiť lepšie monitorovanie a dohľad aj nad ich činnosťami, ako aj postihovanie protiprávnych aktov alebo činností, najmä v oblasti porušovania ľudských práv;
205. domnieva sa, že je nanajvýš potrebné posilniť spoluprácu medzi tajnými a bezpečnostnými službami členských štátov, buď na viacstrannom základe najmä v rámci EÚ, alebo na dvojstrannom základe, za predpokladu, že je preto vytvorený právny rámec zaisťujúci úplnú demokratickú parlamentnú a súdnu kontrolu, a že sa vždy dodržiavajú a ochraňujú ľudské práva;
206. nalieha na Radu a členské štáty, aby na úrovni EÚ prednostne vytvorili systém pre demokratické monitorovanie a kontrolu spoločných a koordinovaných činností spravodajských služieb; navrhuje, aby Európsky parlament zohrával v tomto monitorovacom a kontrolnom systéme dôležitú úlohu;

LETECKÁ DOPRAVA

207. nalieha na členské štáty, aby zaistili riadne uplatňovanie článku 3 Chicagského dohovoru, ktorý z rozsahu dohovoru vylučuje štátne lietadlá, s cieľom dosiahnuť, aby všetky vojenské alebo policajné lietadlá preleteli alebo pristáli na území iného štátu len s predchádzajúcim povolením, a aby v súlade s týmto dohovorom vydali zákaz alebo zaviedli systém kontrol všetkých lietadiel prevádzkovaných CIA, v prípade ktorých je známe alebo existuje podozrenie, že sa zúčastnili na mimoriadnom dodávaní osôb;
208. vyzýva členské štáty, aby prijali primerané opatrenia zabezpečujúce udelenie povolenia na prelet pre vojenské a/alebo policajné lietadlá len vtedy, ak bude zaručené dodržiavanie a kontrola ľudských práv;
209. považuje za nevyhnutné na úrovni EÚ, ako aj na vnútroštátnej úrovni, účinne presadiť Tokijský dohovor o trestných činoch a niektorých iných činoch spáchaných na palube lietadla, s cieľom uplatniť súdnu právomoc takým spôsobom, aby bolo zaistené dodržiavanie všetkých záväzkov podľa viacstrannej medzinárodnej zmluvy, najmä v oblasti ochrany ľudských práv, a ak je to potrebné, vykonávať kontroly na hraniciach;
210. vyzýva Komisiu, aby prijala primerané legislatívne návrhy v oblasti bezpečnosti dopravy, ako stanovuje článok 71 Zmluvy o ES, so zreteľom na odporúčania uvedené v tomto uznesení;
211. pripomína právomoci Spoločenstva v oblasti dopravy, a najmä v oblasti bezpečnosti dopravy; žiada preto Komisiu, aby vykonala bezprostredné kroky na zaistenie vykonávania odporúčaní generálneho tajomníka Rady Európy a Európskeho parlamentu;
212. vyzýva Komisiu, aby zvažila prijatie pravidiel týkajúcich sa využívania, monitorovania a riadenia európskeho vzdušného priestoru, využívania letísk EÚ a monitorovania nekomerčnej leteckej dopravy;

MEDZINÁRODNÉ DOHOVORY A ZMLUVY

213. nalieha na členské štáty, ktoré ešte neratifikovali dohodu medzi EÚ a USA o extradícii z roku 2003, aby čo najskôr ukončili ratifikačný proces, a zároveň vykonali primerané kroky na zabránenie nesprávneho výkladu článku 12 dohody a tým zaistili, aby jeho rozsah nepresahoval formálne vydávanie a neoprávňoval mimoriadne dodávanie osôb;
214. vyzýva európske krajiny, aby ratifikovali a vykonali medzinárodný dohovor na ochranu všetkých osôb proti nedobrovoľnému zmiznutiu, ktorý prijalo valné zhromaždenie OSN 20. decembra 2006;
215. domnieva sa, že je potrebné, aby všetky európske krajiny stanovením primeraného výkladu a presadzovaním dohovoru OSN proti mučeniu zaistili, že ich vymedzenie pojmu mučenie bude v súlade s článkom 1 dohovoru a okrem toho zabezpečili, že budú splnené záväzky týkajúce sa zákazu mučenia s ohľadom na ostatné činy krutého, neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania alebo trestania uvedené v článku 16 dohovoru; domnieva sa, že je potrebné, aby všetky európske krajiny zaistili riadne presadzovanie článku 3 dohovoru, najmä v súvislosti s činnosťami ich tajných služieb;
216. vyhlasuje, že ak je ochrana proti nevráteniu (*refoulement*) prísnejšia podľa EDLP ako podľa Dohovoru OSN proti mučeniu, európske krajiny majú v každom prípade

zabezpečiť ochranu podľa EDLP; pripomína v tejto súvislosti, že Súdny dvor Európskych spoločenstiev tiež uznal zásadu zákazu vyhostenia alebo vrátenia (*non-refoulement*);

217. vyzýva všetky európske krajiny, aby schválili a ratifikovali Opčný protokol k Dohovoru OSN proti mučeniu a vytvorili nezávislý národný mechanizmus na kontrolu väznic; zdôrazňuje, že je potrebné zaistiť kompatibilitu všetkých takých postupov, ktoré využívajú rôzne medzinárodné dohovory v oblasti ľudských práv;
218. zastáva názor, že je potrebné, aby mal CPT bez akéhokoľvek odkladu alebo prekážok zaručený prístup do každého miesta kde sú zadržované osoby v rámci európskych krajín vrátane zahraničných vojenských základní, a aby mu boli doručené všetky príslušné informácie týkajúce sa uvedených miest, a že je preto potrebné prehodnotiť všetky dvojstranné dohody, ktoré obmedzujú prístup CPT;
219. nalieha na všetky európske krajiny, aby dodržiavali ustanovenia Rímskeho štatútu Medzinárodného trestného súdu;
220. domnieva sa, že EÚ by mala podporiť tretie krajiny, aby sa stali zmluvnými stranami Opčného protokolu k Dohovoru OSN proti mučeniu a Dohovoru OSN o nedobrovoľnom zmiznutí;
221. žiada európske krajiny, aby vytvorili jasné pravidlá, ktoré stanovujú možnosť nebrať do úvahy štátnu imunitu v prípadoch porušovania ľudských práv nezákonnými činnosťami;

Administratívne odporúčania (na úrovni EÚ)

222. zastáva názor, že v rámci vykonávania bezpečnostnej stratégie EÚ a protiteroristickej stratégie v úzkej spolupráci so všetkými členskými štátmi je potrebné posilniť všetky vnútorné útvary v Rade (okrem iného oddelenie politiky a spoločné situačné centrum) a Komisii (krízový manažment a oddelenie prevencie konfliktov v GR pre vonkajšie vzťahy a príslušné útvary v GR pre spravodlivosť, slobodu a bezpečnosť) a jasne riadiť ich spoluprácu, ako aj spoluprácu s členskými štátmi, a zaistiť ochranu údajov; domnieva sa, že je potrebné, aby bol Európsky parlament v tejto oblasti úplne zainteresovaný prostredníctvom udelenia kontrolných právomocí podobných právomociam národného parlamentného kontrolného výboru, a aby bola Súdnemu dvoru udelená právomoc v tejto oblasti; zdôrazňuje, že je potrebné podstatne posilniť právomoci EÚ v oblasti boja proti terorizmu;

Vzťahy EÚ s tretími krajinami

223. nalieha na EÚ, aby vo svojich kontaktoch s tretími krajinami zdôrazňovala, že trestné právo a medzinárodné normy v oblasti ľudských práv sú primeraným právnym rámcom pre riadenie medzinárodného boja proti terorizmu;
224. zdôrazňuje nevyhnutnosť politického dialógu s USA, ako aj s ostatnými strategickými partnermi EÚ v oblasti bezpečnosti s cieľom účinne a zákonnými prostriedkami bojovať proti terorizmu;
225. vyzýva EÚ, aby si uvedomila, že v jej vzťahoch s tretími krajinami je zásadné plné uplatňovanie tzv. „doložky o demokracii“ najmä v tých krajinách, s ktorými uzatvorila

dohody; vyzýva vlády Egypta, Jordánska, Sýrie a Maroka, aby objasnili svoju úlohu v programe mimoriadneho dodávania osôb;

226. pevne verí, že je nevyhnutné v rámci OSN podporovať kódexy správania pre všetky bezpečnostné a vojenské služby, ktoré sa zakladajú na dodržiavaní ľudských práv, humanitárneho práva a demokratickej politickej kontroly, podobné kódexu správania Organizácie pre bezpečnosť a spoluprácu v Európe z roku 1994 týkajúceho sa politicko-vojenských aspektov bezpečnosti;

Záverečné poznámky

227. zdôrazňuje, že vzhľadom na právomoci, ktoré boli poskytnuté dočasnému výboru, na čas, ktorý mu bol pridelený a tajnú povahu skúmaných činností nemal dočasný výbor možnosť dôkladne preskúmať všetky prípady zneužitia a porušení, ktoré spadali do jeho pôsobnosti, a teda že jeho závery nie sú úplné;
228. pripomína zásady a hodnoty, na ktorých je založená EÚ ustanovené v článku 6 Zmluvy o EÚ a vyzýva inštitúcie EÚ, aby si splnili úlohy, ktoré im vyplývajú z článku 7 Zmluvy o EÚ a z všetkých ostatných príslušných ustanovení zmlúv a aby vykonali všetky príslušné opatrenia vzhľadom na závery dočasného výboru, zistenia dočasného výboru odhalené v priebehu vyšetrovania a všetky ostatné informácie, ktoré by sa mohli v budúcnosti objaviť; očakáva, že Rada vyvinie nátlak na všetky dotknuté vlády, aby poskytli úplné a podrobné informácie Rade a Komisii, a že v prípade potreby bezodkladne začne podozrievanie a nechá uskutočniť nezávislé vyšetrovanie;
229. domnieva sa, že nebola dodržaná zásada lojálnej spolupráce zahrnutá v zmluvách o EÚ, ktorá vyžaduje, aby členské štáty a inštitúcie EÚ prijali všetky opatrenia na zaistenie splnenia záväzkov vyplývajúcich zo zmlúv, ako napríklad dodržiavanie ľudských práv alebo také, ktoré vyplývajú z činností inštitúcií EÚ, ako napríklad zistenie pravdy o údajných letoch CIA a väznicoch a umožnenie splnenia úloh a cieľov EÚ;
230. pripomína, že na základe judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva je signatársky štát zodpovedný za zásadné porušenie ustanovení EDLP, a tým aj článku 6 Zmluvy o EÚ, nielen vtedy, ak je možné nepochybne stanoviť jeho priamu zodpovednosť, ale tiež v prípade, ak nedodrжал svoje pozitívne záväzky týkajúce sa vedenia nezávislého a nestranného vyšetrovania opodstatnených obvinení uvedených porušení;
231. berie do úvahy správy spoľahlivých médií, ktoré uvádzajú, že pokračuje mimoriadne dodávanie osôb, nezákonné zadržovanie a systematické mučenie zahŕňajúce mnoho ľudí, a berie do úvahy vyhlásenie súčasnej vlády USA, že budú pokračovať vo využívaní mimoriadneho dodávania a tajných väznic; preto žiada, aby sa summit EÚ a USA proti terorizmu snažil skončiť s takými neľudskými a protiprávnymi postupmi a trval na zlučiteľnosti spolupráce v boji proti terorizmu s medzinárodnými ľudskými právami a záväzkami zmluvy proti mučeniu;
232. vyzýva svoj Výbor pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci, podľa potreby v spolupráci s Výborom pre zahraničné veci a najmä jeho Podvýborom pre ľudské práva, aby svojou politikou nasledovali vyšetrovania dočasného výboru a monitorovali vývoj najmä v prípade, ak Rada a/alebo Komisia neuskutoční žiadne primerané opatrenia na zistenie toho, či existuje jasné riziko vážneho porušenia zásad a hodnôt, na ktorých je

založená EÚ, a odporučili mu akékoľvek uznesenie na základe článku 6 a článku 7 Zmluvy o EÚ, ktoré by mohlo byť v tomto kontexte potrebné;

233. žiada svojho generálneho tajomníka, aby minimálne v súlade s nariadením (ES) č. 1049/2001 uverejnil na internete a tiež akýmkoľvek iným čo najvhodnejším spôsobom všetky doručené, vytvorené a preskúmané dokumenty, ako aj záznam z vyšetrovania dočasného výboru dočasného výboru a vyzýva generálneho tajomníka, aby zabezpečil monitorovanie oblasti, ktorá spadá do pôsobnosti dočasného výboru po tom ako bude ukončená jeho činnosť;

o o

o

234. poveruje svojho predsedu, aby toto uznesenie postúpil Rade, Komisii, vládam a parlamentom členských štátov, kandidátskych a pridružených krajín, ako aj Rade Európy, NATO, OSN, vláde a obom komorám Kongresu Spojených štátov, a požiadal ich, aby informovali Európsky parlament o každom pokroku v oblasti, ktorá ja v pôsobnosti dočasného výboru.